TYÖLÄISILLÄ ON: YKSI VIHOLLINEN! YKSI TAISTELU! ——SIKSI: YKSI PUOLUE! YKSI UNIO! YKSI RINTAMA! YKSI PÄÄMÄÄRÄ!

Työväen vapautus tapahtuu sen itsensä kautta!

VAPAUS

Vain järjestyneenä voi työväenluokka voittaa!

No. 9. — 1923. Tiistaina, tammikuun 23 p. — Tue. Jan. 23. VII Vuosikerta - Vol. VII

Saksa laajentaa kostotoimenpiteitään

Ranskalaiset tavarat palautetaan — Pankit kieltäytyvät suorittamasta ranskalaisia nootteja.

Berliini. — Ranskalais-saksalainen taloudellinen sota on kiihkeässä käynnissä. Kaikki ranskalaiset tavarat, olipa ne lähetetty miehitetyn alueen lävitse tai meritse Bremenin ja Hamburgin satamiin, palautetaan takaisin. Kaikki saksalaiset pankit, rahaministeriltä saamainsa ohjeiden mukaan, kieltäytyvät hyväksymästä ranskalaisia maksuosotuksia, kuin myöskin draftejä, jotka on kirjoitettu maksettavaksi ranskalaisten tai belgialaisten pankkien kautta. Suuri enemmistö saksalaisista liikefirmoista, mitkä ovat olleet kauppasuhteissa ranskalaisten ja belgialaisten kanssa, ovat peruuttaneet tilauksensa ja samalla kieltäytyvät täyttämästä ranskalaisten ja belgialaisten vastatilauksia.

Tiedot Reichspankin haaraosastojen sulkemisesta Mayencen ja Reininmaan kaupungeissa, osottavat, että Saksan hallitus ja kansa on päättäväisesti ryhtynyt vastustamaa Versaillesin sopimusta. Puuttuu ainoastaan että Saksan hallitus antaa matkapassit Ranskan ja Belgian diplomaattisille ja konsulaariedustajille, jolloin täysi sotatila, ilmn varsinaista aseellista ottelua vallitsee.

Saksan hallitusviranomaiset Wilhelmstrassessa ennustavat, ettei kulu pitkää aikaa, jolloin tämä kriitillinen hetki koittaa. Tällöin Europa ja Yhdysvallat ovat pakotetut joko pyrkimään rauhan välittäjiksi tai sekaantumaan uuteen sotaan, minkä päättymisestä ei kukaan voi varmuudella sanoa mitään.

Belgialaisia ja ranskalaisia uhataan.

Berliini. — Adlon hotellin isännöitsijä sai viime lauantaina kirjeen, jossa lausuttiin: «Ellei teidän hotellinne tyhjenny kaikista ranskalaisista ja belgialaisista tammik. 21 p:ään mennessä, tullaan se räjähyttämään ilmaan.» Kun kirjelmä tuli tunnetuksi, alkoivat belgialaiset ja ranskalaiset hotellivieraat valmistautua matkaan.

Esplanado hotelli, minkä omistaa Hugo Stinnes, on karkoittanut kaikki belgialaiset ja ranskalaiset.

Alberta kannattaa viljanhinnoittelulautakuntaa

Edmonton. — Pääministeri Greenfield tulee antamaan lausunnon Calgaryssa kokoontuvassa Albertan Yhdistyneitten Maanviljelijäin konventionissa Albertan hallituksen suhteesta viljan hinnoittelulautakuntaan nähden.

Pääministeri Greenfieldin suhde lautakuntaan nähden uskotaan olevan samansuuntainen kuin mitä Manitoban pääministeri Bracken antoi äskettäin Brandonissa pidetyssä Manitoban Yhdistyneitten Maanviljelijäin konventionissa, mikä oli viljanhinnoittelulautakunnan perustamista puoltava.

Konventioniin uskotaan saapuvan noin 800 edustajaa ja tulee konventioni kestämään vähintään neljä päivää, samanaikaisesti tullaan pitämään A l b e r t a n Yhdistyneitten Maanviljelijäin Naisten Yhdistyksen vuosikonventioni.

Äänestys viineistä ja olueista Ontariossa

Kitchener. — Palattuaan Torontosta, maakunnan parlamenttiedustaja N. Asmussen kertoi saaneensa hallituspiireistä tietää, että tiistaina avattavassa Ontarion parlamentin istunnossa tullaan esittämään lakiesitys yleisäänestyksen toimittamisesta viinien ja olueiden myynnin myöntämisestä. Hän selitti mainitun lakiesityksen tultavan esittämään mieluummin yksityisenä kuin hallituksen esityksenä, mutta tulee sen esittämään farmari-työväenpuolueen edustaja. Jos laki tulee hyväksytyksi, tultanee yleisäänestys toimittamaan ensi syksynä pidettävien maakuntaparlamenttivaalien yhteydessä.

Norjan työväenp. hajaannus

Enemmistö vakuuttaa kuitenkin kannattavansa neuvostojärjestelmää ja proletariaatin diktatuuria.

(Omalta kirjeenvaihtajaltamme)

Norjan Työväenpuolueen johdon enemmistön lausunnossa siitä, ettei puolue enää voisi organisatoorisesti kuulua Kommunistiseen Internationaleen, oli kuitenkin kohta, jossa enemmistö selittää edelleenkin olevansa kommunisisella katsantokannalla. Tämä kohta kuuluu:

«Keskushallinnon enemmistö toteaa kuitenkin, että Kolmatta Internationalea tästälähin, kuten tähänkin asti, pideään sinä ainoana poliittisena työläisinternationalena, jonka kanssa Norjan Työväenpuolue mielii olla yhteistoiminnassa. Internationalen periaatteet, joukkotoiminta, neuvostojärjestelmä, työväenluokan diktatuuri, jotka puoluekongressi ja maajärjestön 1920 pitämä kongressi on hyväksynyt, tunnustetaan täten sellaisinaan puolueen politiikan ohjanuoraksi.»

Puolueen p ä ä-äänenkannattaja lausuu lisäksi:

«Joskin Norjan Työväenpuolue tulee organisatoorisesti olemaan Kommunistisen Internationalen ulkopuolella, niin ei tämä kuitenkaan lainkaan muuta puolueen poliittista suhdetta Internationaleen taikka Venäjän neuvostotasavaltaan. Puolue tulee pyrkimään yhteistyöhön Internationalen kanssa ja jatkamaan sen politiikkaa.»

Vähemmistön selitys:

Kuten vuosina 1918—ja—1921 on Norjan Työväenpuolue jälleen tienhaarassa. Kysymykset, jotka nyt, kuten silloinkin, ovat puolueen jäsenten vastattavina, kuuluvat: Suhtautuuko Norjan työväenpuolue solidaarisesti Venäjän vallankumoukseen? Tuleeko puolue olemaan organisatoorisessa suhteessa muihin v a l l a n kumouksellisiin puolueihin kautta maailman? Pitääkö Norjan Työväenpuolue itseään osana maailmanpuolueesta, jonka päämääränä on täydentää teko, minkä Venäjän vallankumous on aloittanut? Vai tuleeko Norjan Työväenpuolue, luopumalla Kommunistisesta Internationalesta, rikkomaan välinsä vallankumouksellisen maailmanliikkeen kanssa ja tämän kautta suorittamaan teon, joka koituu vain työväenluokan vihollisten iloksi ja hyödyksi?

Näihin äärimmäisen tärkeisiin kysymyksiin on keskushallinnon enemmistö päättänyt määritellä kantansa nk. «toistaiseksi»-äänestyksellä, ennenkun keskushallinto on ottanut reaalikäsittelyyn sen Norjan kysymystä koskevan päätöslauselman, joka hyväksyttiin neljännessä maailmankongressissa, ja ennenkun se on vastaanottanut toimeenpanevan keskuskomitean kirjeen, jossa lähemmin selostetaan ja valaistaan päätöslauselmaa. Tämä suuren ja laajamerkityksellisen kysymyksen riittämätön käsittelytapa sotii kaikkea hyvää käytäntöä vastaan Norjan Työväenpuolueessa ja vaikuttaa vain häiritsevästi siihen mitä puolueen suuri enemmistö varmasti toivoo, nimittäin, että keskenään kiistelevät ryhmät lähestyisivät toisiaan ja ennenkaikkea ahertaisivat yhdessä yhteyden ja sovituksen aikaansaamiseksi.

Niistä neljännen kongressin päätöslauselman koskevista vastaväitteistä, joita keskushallinnon enemmistö ja sen kannalla olevat puoluejäsenet ovat tehneet, käy selvästi ilmi, että esilläolevain kysymysten suhteen vallitsee suuri epäselvyys. On olemassa niitä, jotka tosissaan uskovat, että Internationale on neljännessä kongressissaan siirtynyt uuteen politiikkaan, minkä tarkoituksena olisi ei työväenluokan vapauttaminen vaan yksityisten työväenpuolueiden sortaminen ja vajavaltaistuttaminen, aloite- ja itsehallinto-oikeuden riistäminen niiltä, kuten oikeuden valita omia luottamushenkilöjään.

Tunnemme varsin hyvin nämä väärinkäsitykset Kommunistista Internationalea arvosteltaessa. Ne ovat juuri niitä samoja väärinkäsityksiä, joita vastaan oli taisteltava maailmankongressin jälkeen 1920, jolloin päätettiin, että Kommunistinen Internationale — vastakohdaksi hajanaiselle ja sen vuoksi heikolle Toiselle Internationalelle — organisoitaisiin maailmanpuolueena puolueomaisine velvollisuuksineen, järjestyksineen ja kurineen. Tosiasia on, ettei neljäs maailmankongressi ole rikkonut ainoatakaan entisistä päätöksistä taikka astunut yli niiden päätösten puitteiden, joita tehiin vuosien 1920—1921 kongresseissa. Väite, että Internationale «osoittaisi» eri puolueiden luottamusmiehet, perustuu eritoten Ranskan kysymyksen käsittelyä koskevaan väärinkäsitykseen. T ä m ä n kysymyksen käsittely kongressissa oli todellisuudessa käytännöllinen todistus niiden periaatteiden ja suuntaviivojen oikeudellisuudesta, jotka hyväksyttiin vuoden 1920 kongressissa. Viittaamalla näihin suuntaviivoihin olivat eri Ranskan puolueen ryhmät esittäneet Internationalelle, että tämä ottaisi ratkaistakseen kysymykset, joissa oli erimielisyyttä. Viime Ranskan puoluekokouksessa kieltäytyi vasemmistoryhmä edustuksesta keskushallinnossa. Tehdäkseen lopun täten syntyneestä kerrassaan kestämättömästä tilasta, päätti kongressi, että Ranskan puolueen keskushallinto oli muodostettava suhteellisuusperiaatteiden perusteella. Ranskan valtuuskunnan kolme eri ryhmää tulivat myös yksimielisiksi ehdokaslistasta, joka tullaan esittämään puolueen ylimääräiselle edustajakokoukselle tammikuussa. Siihen mennessä toimii nykyinen keskushallinto.

Norjalaisten puoluetoverien, jotka ovat loukkaantuneet Ranskan kysymyksen kongressikäsittelystä, ja jotka ovat sitä mieltä, että tässä on syy välien katkaisemiseen Internationalen kanssa ja siten rikkoa meidän puolueemme neljän kuluneen vuoden aikana harjoittamaa politiikkaa, olisi ajateltava, että ranskalainen valtuuskunta itse äänesti päätöslauselman puolesta ja lausui julki sen vakaumuksen, että päätös hyödyttäisi Ranskan puoluetta.

Italian esimerkki olkoon varoitukseamme.

Jos Norjan Työväenpuolue kieltäytyy hyväksymästä viime kongressin päätöstä, joutuu puolue aivan samaan asemaan kuin missä italialaiset olivat vuoden 1920 kongressin jälkeen. Italian työväenluokkaa kohdanneet onnettomuudet mitkä johtuivat siitä, että Italian puolue erosi Internationalesta, pitäisi olla meille varoituksena ja opetuksena. Kaikki vallankumoukselliset ainekset Italiassa valittavat nyt välienrikontaa 1920, sitä kohtalokasta askelta, joka hajotti puolueen ja avasi tien fascismin valkoiselle terrorille.

Puoluehallinnon enemmistö on katsonut voivansa ryhtyä «tilapäiseen» äänestykseen, joka todellisuudessa voi ratkaista hallinnon kannan Internationaleen, vaikkei se vielä ole käsitellyt kongressin Norjan kysymystä koskevaa päätöslauselmaa. Kukaan ei vielä tiedä millä kannalla puoluehallinnon yksityiset jäsenet ovat päätöslauselmaan kokonaisuudessaan taikka sen eri kohtiin. Emme tiedä vielä, mieliikö enemmistö hyljätä päätöslauselman kokonaisuudessaan, vai onko olemassa enemmistö, joka hyväksyy sen ehdollisesti ja siinä tapauksessa millä ehdoilla, ja olisivatko nämä sellaiset, että Internationale mahdollisesti voisi hyväksyä ne.

Odotimme, että keskushallinto olisi tahtonut käsitellä tämän tärkeän ja vakavan asian organisatoorisesti puolustettavammalla tavalla. Toivomme, että pian kokoontuva edustajisto käsittää tehtävänsä toisella tavalla kuin keskushallinnon enemmistö. Sama toivo on meillä kongressiin nähden, jolla on lopullinen ratkaisuvalta. Olemme vakuutettuja siitä, että sitä mukaa kuin asiasta keskustellaan ja sitä selvitetään, sitä mukaa kuin puolueen jäsenet käsittävät kuinka paljosta tässä on kysymys, tulee suurta enemmistöä kanhustamaan elävä toivo siitä, että puolue pysyisi Kommunistisessa Internationalessa, jonka me toivomme varttuvan suureksi ja vaikutusvaltaiseksi maailmanpuolueeksi — kyllin lujaksi kyetäkseen johtamaan työväenluokan kautta mailman vallankumouksen kautta kommunismiin ja vapauteen.

Punaista armeijaa pannaan liikekannalle

Venäjän tiedotetaan valmistuvan auttamaan Saksaa.

Lontoo. — Times lehden Riikan kirjeenvaihtaja tiedottaa luotettavista lähteistä saaneensa tietää, että Venäjän neuvostohallitus on päättänyt mobiliseerata viiden ikäluokan asevelvolliset, ollakseen valmis auttamaan Saksaa, siinä tapauksessa, että Saksa tulee asettumaan vastarintaan ranskalaisia hyökkääjiä vastaan.

Ruhrin rautatietyöläiset uhkaavat lakolla

Essen. — Lauantaina odotettiin täällä yleisen tavarajunain rautatietyöläisten lakkoa kautta Ruhrin alueen. Lakkomääräykset saapuivat Berliinistä ja ryhtyivät union johtajat keskustelemaan määräysten johdosta. Ranskalaiset viranomaiset toivovat rautatietyöläisten hyljäävän Berliinistä annetut määräykset ja jäävän edelleen työhön.

Essenin piirin rautatiehallinnon presidentti kieltäytyi lauantaina tottelemasta ranskalaisten määräyksiä hiilijunain lähettämisen suhteen.

Saksan valtion metsiä pakkoluovutettu

Bingen. — Ranskalaiset miehitysjoukot miehittivät tämän alueen valtion metsät täällä lauantaina. Täkäläisen Reichspankin haaraliike on asetettu ranskalaisten sotilaitten vartioinnin alaiseksi.

Amerika epätoivoinen Europan asemaan nähden

Pikainen sovittelu Britannian velkojen suhteen mahdoton.

Washington. — Korkeat hallitusviranomaiset täällä ovat sangen epätoivoisia sopimuksen aikaansaantiin Britannian ja Yhdysvaltain välillä Britannian velkojen suhteen.

He selittävät, että Ruhrin miehitys Ranskan taholta, mikä mahdollisesti johtaa arveluttavaan sotaan, on järkyttänyt Europan taloudellista ja rahallista tilannetta siinämäärin, että Britannia pitää parhaana odotella ja tarkastaa millä tavoin nämä seikat vaikuttavat sen budjettiin.

Englannin hallituksen lähetystö, jonka etunenässä toimivat rahastonkansleri ja Englannin pankin liikkeenhoitaja, poistuivat Washingtonista joku päivä sitten, kun neuvottelut Yhdysvaltain halliusviranomaisten kanssa eivät johtaneet suotuisiin tuloksiin.

Kuulu filminäyttelijä kuollut

Los Angeles. — Wallace Reid, tunnettu filminäyttelijä kuoli täällä viime torstaina. Reid kuoli parantolassa, missä hän oli hoidettavana hermosairautensa johdosta. Lääkärit sanoivat liiallisen morfiinin nauttimisen, jolla Reid yritti lieventää sairauttaan, pahentaneen hänen asemaansa, joskin keuhkojen ja maksan epäkuntoisuus oli ollut syynä hermojen epänormaaliseen toimintaan.

Canadan kultavarastot

Ottawa. — Rahaministerin hallussa olevat kultavarat jouluk. 30 p., 1922, tekivät summan $132,585,279.98 r a hastodepartementin antaman kuukausitiliselostuksen mukaan. Säästöpankeissa oleva kultavarasto käsittää $31,528,941.78. Dominionin maksuosotusten lunastamista varten oleva kultamäärä $129,432,385.80. Varmoja takeita vastaan ulosannettujen Dominionin noottien summa tekee $94,574,074.92.

Uhkaavan sodan liekit leimuavat Balkanilla

Kaikki Balkanin vallat aseistautuvat toisiaan vastaan.

Rooma. — Belgradista ja muista Balkanin lähteistä saapuneet tiedot osottavat sotapilvien leijailevan raskaina Balkanilla. Asema on siinämäärin «kasattu räjähtävillä aineksilla, että yksi ainoa pieni harhalilke Balkanilla voi saada koko niemimaan liekkien valtaan, ja voi sangen helposti sytyttää koko Europan sodan tuleen.»

Samalla kun suurvaltain välinen asema on kärjistynyt, aikovat pikku vallat käyttää tilannetta hyväkseen, maksaakseen vanhat kalavelkansa toisilleen. Enimmän syytetään Unkaria ja Bulgariaa.

Samanaikaisesti kerrotaan Kreikan olevan halukkaan hyökkäämään uudelleen Turkin kimppuun ja etenevän Konstantinopolia kohti.

Varustelut käyvät seuraavasti: Unkari ja Bulgaria asettuvat Rumaniaa ja Jugoslaviaa vastaan, turkkilaiset tullen auttamaan edellisiä ja kreikkalaiset jälkimäisiä. Samoin epäillään, että Venäjä rientäisi Bulgarian, Turkin ja Unkarin puolelle.

Edelleen pelätään, että jos sodanliekit syttyvät tulee Saksa turvaantumaan Venäjään, toiset taasen hakien apua muualta, jossa tapauksessa liittolaissuurvallat tulevat kietoutumaan vyyhtiin, täten ollen uusi hirvittävä mailmansota valmis.

Unkarin, Rumanian ja Jugoslavian tiedoitetaan parhaillaan mobiliseeraavan armeijoitaan. Italian sanomalehtien kirjeenvaihtajat Balkanilla, tiedottaessaan tästä vaarallisesta tilanteesta, vetoovat voimakkaasti Italiaan ja muihin suurvaltoihin, kehoittaen näitä sammuttamaan syttymäisillään olevat sodanliekit Balkanilla, ennen kuin se on myöhäistä.

Manitoban farmarit vaativat kansallispankin perustamista

Brandon. — Manitoban järjestyneet maanviljelijät vaativat Canadan Kansallispankin perustamista. United Farmers of Manitoban konventioni hyväksyi viime perjantai iltana suurella enemmistöllä seuraavan päätöslauselman:

«Että tämä konventioni vaatii Dominionin hallituksen perustamaan Canadan Kansallisen Pankin, joka tulee toimimaan kilpailevana liikkeenä jo perustetuille yksityisille pankeille, ja jolla tulee olemaan kaikki ne oikeudet mitä lupakirjoilla toimivalla pankeilla on Canadan pankkilain mukaan.»

Samoin päätti konventioni ryhtyä yhteistoimintaan toisten maanviljelysmaakuntien kanssa, vaatimaan pakollista viljanhinnoittelulautakuntaa vuodelle 1923.

Baijerin fascistit aseelliseen vastarintaan

Myncheh. — Adolph Hittle, nationalististen sosialistien (vastaten fascisteja Italiassa) johtaja, ilmoitti perjantaina, että hän tulee sunnuntaina panemaan toimeen 200,000 miestä käsittävän baijerilaisen fascistiarmeijan tarkastuksen, joka armeija on asestettu vastustamaan Ranskan hyökkäystä.

Kreikkalaiset ja turkkilaiset kahakoivat

Lontoo. — Kreikkalaiset ja turkkilaiset sotajoukot kahakoivat Maritza-joella, missä useat saivat surmansa, kertovat tänne saapuneet puoliviralliset tiedot.

Tiedoissa lisätään että kreikkalaiset ovat rikkoneet Mudanian aserauhasopimusta ja keränneet sotajoukkoja Traakiaan, edeten itäänpäin turkkilaisista etapeista.

Kaikki Saksan pankit pakkoluovutettu

Ranskalaiset vallottajat pakkoluovuttaneet saksalaiset pankit, kaivokset ja tullivirastot.

Lontoo. — Kaikki Saksan haarapankit, luottolaitokset ja veronkantovirastot Ruhrin alueella on pakkoluovutettu ranskalaisten sotilasviranomaisten toimesta perjantaina, kertoo Berliinistä tänne saapunut Central News toimiston tiedonanto.

Tiedonanto kertoo että ranskalaiset sotajoukot liittolaisten väliseltä komissionilta saamiensa määräysten mukaisesti pakkoluovuttivat tullivirasion rahavarat Reichs-pankin haaraosastoissa Mayencessa, Weisbadenissa, Wormbingenissa ja Bonnissa. Yksityisiin säästöihin ei koketttu.

Dusseldorfin pankit sulettu.

Dusseldorf. — Perjantaina ranskalaiset sotilaat pidättivät automobiilin, joka oli siirtämässä 150,000,000 markan suuruista rahasummaan Reichs-pankin haaraosastosta. Viimemainitun rakennus piiritettiin ja asetettiin vartioinnin alaiseksi. Pakkoluovutuksen jälkeen kaikki Dusseldroffin pankit suletttiin.

Reichspankin johtajat yrittivät kautta miehitetyn alueen siirtää pankkien varat ja kirjat pois, niin pian kuin saivat kuulla ranskalaisten aikeista pakkoluovuttaa pankit. Sotilaat piirittivät kuorma-autot juuri kun ne olivat lähdössä liikkeelle.

Recklinhausenissa ranskalaiset sotilaat miehittivät neljä koksin polttolaitosta ja valtion kaivokset sekä vangitsivat näiden laitosten johtajat.

Työläiset uhkaavat lakolla.

Essen. — Ranskalaiset sotajoukot ovat pakkoluovuttaneet ja miehittäneet valtion kaivokset Beur alueella Ruhrissa perjantaina.

Johtokunnan jäsenet ja presidentti Ahrens Reibeisenin kaivosten hallinnosta vangittiin.

Saksalaiset uhkasivat lakkoutua ellei vangituita vapauteta ja sotajoukkoja poisteta.

Tortuna ja Westerholt kaivosten aukot miehitettiin myöskin perjantai aamuna. Toisia kaivoksia vallattiin Gladbeckissa ja Ewickelissa.

Saksalainen pormestari määrätty vangitsemaan teollisuusjohtajia.

Berliini. — Ranskalaiset sotilasviranomaiset määräsivät lauantaina Mulheimin pormestarin vangituttamaan Herr Thyssenin ja muut teollisuusjohtajat tottelemattomuudesta Ranskan määräyksille ja tuomaan heidät ranskalaisten päämajaan Bredenyyn. Pormestari vastasi, että tämä on mahdottomuus, hän ilmoitti samalla tiedottaneensa Thyssenille ja muille asianomaisille, mutta he kieltäytyivät antautumasta vangittavaksi.

Reininmaan tullivirastot takavarikoitu.

Kölni. — Viisi ranskalaista pääinspehtoria ottivat lauantaina haltuunsa Reininmaan tullivirastot, tehden yleisen takavarikoinnin kautta alueen. Sama tullaan suorittamaan Ruhrin alueeseen nähden näinä päivinä. Samanaikaisesti ranskalaiset inspehtoorit takavarikoivat tullivarat, metsä- ja hiiliverot.

Arthur Henderson valittu Englannin parlamenttiin

Lontoo. — Työväenpuolueen ehdokas, joka hävisi viime syksyisissä vaaleissa, on nyt tullut täytevaaleissa valituksi East Newcastlen piiristä. Äänimäärä on seuraava: Henderson 11,066; majuri Barnes (liberaali) 6,682; kapteeni Gee (konservatiivi) 6,480.

Presidentti Hardingin ahdistelija vangittu

Cleveland. — Tämän kaupungin poliisit pidättivät lauantaina täällä erään miehen, jonka pitäisi lähettäneen presidentti Hardingille kirjelmän vaatien $25,000, uhaten muussa tapauksessa surmata hänet. Vangittu kieltäytyi ilmoittamasta nimeään.

Ranskalainen kommunisti Cachin vangittu

Parlamenttaarinen koskemattomuus riistetty. Cachin tullaan asettamaan syytteeseen valtiopetoksesta. Militaristiset kiihkoilijat «puhuneet» nyrkeillään parlamentissa.

Pariisi. — Perjantaina piirittivät poliisit ranskalaisen kommunistijohtajan ja edustajakamarin jäsenen Marcel Cachinin asunnon, ehkäistäkseen hänet pakenemasta ennen kuin muodolliset lailliset toimenpiteet on suoritettu hänen vangitsemisekseen. Cachin tullaan asettamaan syytteeseen valtiopetoksesta, johtuen hänen toimenpiteistään Ruhrin miehityksen yhteydessä.

Edustajakamari, sen historiassa yhden myrskyisimmän istunnon aikana kumosi 371 äänellä 143 vastaan Cachinin parlamenttaarisen koskemattomuuden. Istunnossa kehittyi sellainen ottelu, jota voitaisiin kutsua «rojaaliseksi taisteluksi», edustajien otellessa ensin sanoin ja sitten nyrkein edustaja Cachinin valtiopetosrikoksesta. Nyrkkitaistelu alkoi kun konservatiivit syyttivät kommunisteja pelkuruudesta.

«Siat», huusi Cachin konservatiiveille. Tämä sana oli riittävä aiheuttamaan taistelun. Ruhtinas Joachim Murat hypähti pulpettinsa ylitse kommunististen edustajain joukkoon, antaen ensimäisen iskun. Dariac, finanssikomitean puheenjohtaja ja entinen amatööri-nyrkkeilijä suoritti huomattavaa osaa tappelussa, monien edustajain nenät vuosivat verta ja silmät olivat mustina.

Englanti antaa Ranskan rauhassa rosvota

Kieltäytynyt noudattamasta Italian välityskehoitusta.

Lontoo. — Mielenkiinto Ruhrin alueen tilanteesta kasvaa täällä nopeasti.

Englannin hallitus on saanut vastaanottaa Italian hallitukselta virallisen nootin, missä Britanniaa kehoitetaan ryhtymään välittäjäksi sovinnon aikaansaamiseksi Saksan ja Ranskan välillä. Esitys on hylätty sillä perusteella ettei Britannia halua sekaantua Saksan ja Ranskan välisiin asioihin niiden nykyisellä asteella.

Lontoon pörssin avautuessa maanantaina osotti markan arvon laskeminen, että kaikki pohja Saksan rahalta on hävinnyt.

Hallituspiireissä ollaan sangen levottomia sen painostuksen johdosta, että Britannian on sekaannuttava asemaan. Hallitus toivoisi kuitenkin mieluummin Kansain Liiton väliintuloa.

Ranska lisää kansan verotaakkaa

Pariisi. — Ranskan hallitus on päättänyt lisätä 20 prosentilla kaikkia suoranaisia veroja peittääkseen budjettivajauksensa.

Hallitus tulee esittämään lakiehdotuksen parlamentin hyväksyttäväksi hetimiten ja uskotaan sen tulevan suuremmitta vaikeuksitta hyväksytyksi.

Tasavaltalaiset polttaneet Irlannin presidentin talon

Dublin. — Rathfarnhamissa oleva Irlannin vapaavaltion presidentin Wm. T. Cosgraven talo poltettiin perjantaina asestettujen tasavaltalaisten toimesta.

Venäjän hiilikonsessioni Kruppille

Moskova. — Kansankomissarien neuvosto on vahvistanut Kruppille annetun 25,000 desjastiinan (desjastiina 2.70 eekkeriä) suuruisen hiilialueen Donetz laaksossa, missä Venäjän rikkaimmat hiilialueet sijaitsevat.

VAPAUS

Canadan suomalaisen työväestön äänenkannattaja, ilmestyy Sudburyssa, Ont., joka tiistai, torstai ja lauantai.

H. PURO,
Vastaava toimittaja.

VAPAUS
(Liberty)

The only organ of Finnish Workers in Canada. Published in Sudbury, Ont., every Tuesday, Thursday and Saturday.

Advertising rates 40c per col. inch. Minimum charge for single insertion 75c. Discount on standing advertisement. The Vapaus is the best advertising medium among the Finnish People in Canada.

Canadaan yksi vk. $4.00, puoli vk. $2.25, kolme kk. $1.50 ja yksi kk. 75c.

Yhdysvaltoihin ja Suomeen, yksi vk. $5.50, puoli vk. $3.00 ja kolme kk. $1.75.

Tilauksia, joita ei seuraa raha, ei tulla lähettämään, paitsi asiamiesten joille on takaukset.

Jos ette milloin tahansa saa vastausta ensimäiseen kirjeeseenne, kirjottakaa uudelleen liikkeenhoitajan persoonallisella nimellä.

J. V. KANNASTO, Liikkenhoitaja.

Vapauden konttori ja toimitus on Liberty Building, Lorne St., Puhelin 1038. — Postiosote: Box 69, Sudbury, Ont.

Registered at the Post Office Department, Ottawa, as second class matter.

Tiistain lehteen aijotut ilmotukset pitää olla konttorissa lauantaina, torstain lehteen tiistaina ja lauantain lehteen torstaina kello 3.

Kapitalistisen Europan kaaos

Kapitalistinen Europa kulkee hirmuista vauhtia lopullista luhistumista ja perikatoaan kohti. Versaillesin ryövärirauhan ja äskeisen maailmansodan haavat alkavat ammottavasti uudelleen rakoilla. Kymmenkunta uutta sotaa on jälleen syttymäisillään. Melkein kaikissa maissa mobilisoerataan. Imperialistinen Ranska on iskenyt teurastuspuukkonsa jo syvälle puolustuskyvyttömän Saksan ruumiiseen. Koko Balkani on leimahtamaisillaan hirveisiin sotaliekkeihin. Rumania on vallannut unkarilaisia kaupunkeja Transylvaniassa, ja Jugoslavia mobiliseeraa myöskin joukkojaan, jonka johdosta Unkari ja Bulgaria ovat alkaneet varustautua edellisiä vastaan. Jos sota viimemainittujen välillä syttyy, ennustetaan Turkin liittyvän Unkarin ja Bulgarian puolelle ja Kreikan taas Rumanian ja Jugoslavian puolelle. Näin on koko Balkani joutuva sotatantereeksi. Liettua on vallannut Kansain Liiton «puolueettoman» Memelin, saksalaisen satamakaupungin, liittolaisten puolustusjoukkojen nostaessa ilmoille «valkoisen lipun». Puolan sormet on pelissä samassa jutussa, samalla kun se mobilisoi joukkojaan Ukrainan ja Venäjän rajoille. Venäjä pitää silmällä tilannetta, varsinkin Puolan ja Rumanian rajoilla ja on myöskin alkanut kaiken varalta mobilisoida punaista armeijaansa. Jos sodan liekit syttyvät, ei Suur Brinnia nähtävästikään voi pysytellä erillään, sillä sehän on yhä sotatilassa Turkin kanssa, brittiläiset ilmalaivat parhaillaan pommittaen, saapuneitten tietojen mukaisesti, Mosulin öljyalueen kaupunkeja, samalla kuin Lausannen konferenssi jatkaa hedelmätöntä työtään.

Tuleeko Saksa rajoittamaan toimintansa Ranskan rosvousta vastaan vain «passiiviseen» vastarintaan, vai tuleeko se nousemaan aseisiin, ja tuleeko Venäjä sallimaan Ranskan tuhoavan Saksan korkealle kehittyneen teollisuuden ja raatelevan sen työväenluokkaa, on vielä tietymätöntä.

Koko Europa on kuitenkin kuten purkamaisillaan oleva tulivuoren kraatteri. Yleiseuropalainen sota voiden syttyä millä hetkellä tahansa. Tällainen sota taas on varmasti johtava koko kapitalistisen vanhan maailman taloudelliseen luhistumiseen sekä sen yhteydessä ratkaiseviin luokkasotiin ja vallankumouksiin. Elämme siis suurten tapahtumain ovella.

Vallankumouksellinen edistys työväen unioissa

V. 1919 maaliskuulla Länsi-Canadan Ammattiunioitten kongressissa Calgaryssa, mikä konventioni oli tavallinen One Big Union perustavalle konventionille valmistelua, hyväksyttiin muiden muassa, tuon Canadan vallankumouksellisen työväestön historialliseksi tunnustaman konventionin toimesta päätöslauselma, jossa vaadittiin 6 tunnin työpäivää ja viisipäiväistä työviikkoa. Kun sitten O.B.U. oli elänyt lyhyen kukoistusaikansa, alkanut taantua, hajaantua ja rappeutua, ei tuosta työväen joukoille tänä päivänä niin tärkeästä vaatimuksesta ole kuulunut sanaakaan. Kaikki aktiiviset vallankumoukselliset unionistit Länsi-Canadassa kuten muuallakin ovatkin jo aikoja sitten huomanneet O. B. U:n perustamisen suureksi erhetykseksi ja palanneet takaisin luonnollisiin joukkojärjestöihin. Heidän vaikutuksensa tulokset alkavatkin näissä järjestöissä jälleen näkyä.

Ottakaamme nyt esimerkiksi äskettäin pidetty Albertan Työväenliiton vuosikonventioni. Ainoastaan pienellä enemmistöllä siellä tuli hylätyksi päätösesitys Punaiseen Taloudelliseen Internationaleen liittymisestä, asia kun ei ollut vielä johjajoukkojen edustajille täysin selvä. Mutta sen sijaan konventioni teki monia sangen radikaalisia päätöksiä. Niimpä konventioni hyväksyi päätöslauselman, jonka nojalla Canadan federaalihallitusta vaaditaan laatimaan laki, jonka mukaan kaivostyöläisten työaika tulee olemaan kuusi tuntia päivässä ja viisi työpäivää viikossa, samassa päätöslauselmassa vaaditaan alimman palkan määrittelemistä kaivoksissa. Tämä päätös on mitä tärkeimpiä työläisjoukkojen tämänpäiväisten vaatimusten joukossa ja on taistelu sen toteuttamiseksi oleva odotettavissa suuria työläismassoja mukaan unionistiseen liikkeeseen.

Myöskin sama konventioni hyväksyi kaikkien työläisten yhteisrintaman muodostamisen, teollisuusunionismin ynnä monia muita tärkeitä ja edistysmielisiä päätöksiä.

Albertan Työväenliiton konventioni on esimerkkinä siitä, mitä edistysmieliset ja vallankumoukselliset ainekset voivat saada aikaan vanhoissa unioissa. Ja tulee muistaa, että radikaaliset ainekset ovat vasta vähän aikaa ehtineet systemaattisesti työskentelemään unioissa, takaisin paluunsa jälkeen.

Selvää asiassa on nyt kuitenkin se, että O. B. U:sta ei ole Länsi-Canadassa, missä se syntyi ja missä sen selkäranka oli, enään mitään jälellä, ja että työväenliikkeen edistys ja vallankumouksellisentuminen tapahtuu ammattiunioitten uudistumisen ja kumouksellisentumisen kautta.

Järjestömme edustajakokous

Kohta vuosi on kulunut siitä kun järjestömme viimeinen edustajakokous (konferenssi) pidettiin. Saman ajan on järjestömme ollut yhteydessä Canadan Työläispuolueen kanssa, johon siirryimme jo valmiiksi järjestyneenä yhtenäisenä joukkona. Puolueen yhteydessä onkin järjestömme toiminta, joskin hiljalleen, niin kuitenkin vakavasti ja varmasti edistynyt. On tunnettu taas olevamme kiinteä osa tämän maan työväenliikkeen etujoukon kanssa. Järjestömme osastot ja jäsenistö tuntee myöskin suurta tyydytystä, että ovat saaneet kantaa yhdessä maan muunkielisten työläisten kanssa osuutensa tämän maan suurten työväenjoukkojen herätys- ja valistustyön uhrialttarille sekä antaa tukensa sen tämänpäiväisten taistelujen voittamiseksi. Uuden puolueemme edistämistyössä ei järjestöllämme suinkaan olekaan vähäinen osansa. Mutta ilomielin olemme tehneet sen minkä olemme voineet.

Mitä tulee puolueen antamaan virkistykseen järjestöllemme, niin on se, huolimatta siitä, että englanninkieliset osastot vielä ovat pieniä, heikkoja ja alottelevia, ilmeistä. Länsi-Canadassa ovat järjestöön uudelleen liittyneet Vancouverin ja Ladysmithin osastot, joiden merkitys tärkeiden teollisuuskeskusten osastoina on tärkeä. Muitakin uusia osastoja on perustettu. Mutta järjestömme edistystä viime vuoden aikana ei ole mitattava ainoastaan uusien osastojen syntymisellä, mutta ennen kaikkea sen virkeyden ja varmuuden kasvamisella mikä on tapahtunut järjestömme kaikissa osastoissa. Varsinkin muutamien osastojen sekä lukumääräinen voimistuminen, että jäsenistön luokkatietoisuuden syventyminen, on sangen ilahuttava ilmiö. Joukkojen tietoisuuden kasvaminen sekä tämän maan työväenliikkeen ymmärtämisessä että sen mielenkiinnon kasvaminen kansainvälisessä mittakaavassa käytävään proletaariseen luokkataisteluun on pettämätön merkki järjestömme elävyydestä ja edistymisestä. Järjestömme osastojen ja jäsenistön toimintaa selvän ja elävän luokkataistelun tiellä ei ole kyennyt ehkäisemään sekään, vielä kieltämättä huomattavan voimakas oppositioni, mikä järjestöämme vastassa on ollut. Mutta tämä oppositioni on nyt jo monin paikoin heikentynyt kokonaan mitättömäksi tekijäksi, joskin se toisin paikoin on vielä sotkemassa selvän luokkatietoisuuden edistystä ja pidättämässä järjestömme ulkopuolella olevia joukkoja kaikenlaisissa nurkkajärjestöissä tai kokonaan ulkopuolella, välinpitämättömänä kaikelle työväenliikkeelle.

Puoluekonventionin yhteydessä pidettävän järjestömme konferenssin tehtävänä on varmentaa ja tiivistää järjestömme toimintaa sekä keksiä toimenpiteitä, mitenkä järjestömme osastoja voidaan vahvistaa sellaisilla paikkakunnilla, missä se vielä on heikkoa ja saamatonta. Tämä seikka on sangen tärkeä, eikä sitä ole kuitenkaan vielä tuotu esiin tähän asti julaistuissa alustuksissa, joten tahtoisimme sen erikoisesti muistiinpantavaksi.

Järjestömme organisaattorisessa työkoneistossa näyttää tärkeältä tehdä se muutos, että sen sijaan, että nykyisten sääntöjen mukaan pidetään järjestömme piirien konventionit jälkeen yleisjärjestön edustajakokouksen, olisi ilmeisesti edullisempaa pitää ne ennen edustajakokousta, koska silloin voisivat piirikokoukset tuoda tiivistettyinä ja tarkistettuina osastojen alustukset järjestön edustajakokoukselle. Piirikomiteat kyllä sitten voivat panna edustajakokouksen päätökset käytäntöön. Tällainen järjestelmä on jo käynnissä yleispuolueessakin.

Siirtolaisuus Suomesta, joka on ilmeisesti kasvamassa, antaa mielestämme järjestöllemme myöskin uuden probleemin, miten voittaa sieltä tulevat mukaan puoluetoimintaan tässä maassa. On nimittäin hyvin tavallista, että monet Suomesta tulevat kertovat ansioitaan kotimaan työväenliikkeessä, jossa vakuuttavat olleensa mukana. Ja useassa tapauksessa heidän mukana olonsa ei olekaan pelkkää valhetta, mutta siitä huolimatta osottautuvat he tänne saavuttuaan kokonaan välinpitämättömiksi ja pysyttelevät ulkopuolella puolueemme toimintaa täällä. Joskin tähän ilmiöön on vaikuttamassa kieltämättä uudet oudot olosuhteet, niin on siinä suhteessa ilmeistä laiminlyöntiä meidän puoleltamme. Me emme ole ryhtyneet tarpeellisiin toimenpiteisiin heidän suhteensa emmekä ole osanneet voittaa heitä mukaamme.

Sitävastoin on saman kysymyksen yhteydessä huomattavissa, että kaikenlaiset obu:laiset já iww:läiset ovat vanhasta maasta tulleitten kintereillä, raahaten heitä tutkijakomiteoihinsa, jopa ovat rautatieasemilla tyrkyttämässä heille jäsenkorttejaan. Ja näin joutuvat nämä Suomesta tulijat, oloja tuntemattomina sen turmiollisen harha-agitationin uhreiksi, josta mainitut järjestöt ovat tunnettuja.

Tosin me emme saa, emmekä voikaan haalia jäseniä vanhasta maasta tulijoista samalla tavalla, ottamatta selvää heidän menneisyydestään. Mutta meidän velvollisuutemme on ryhtyä toimenpiteisiin Suomesta tulevien työläisainesten tutustuttamiseksi tämän maan vallankumoukselliseen työväenliikkeeseen.

Olemme edellä merkinneet muutamia kohtia mihin järjestön edustajakokouksen olisi kiinnitettävä huomiota. On tietysti paljon muita asioita, mutta useat niistä tulevat esiin joko alustuksissa tai edustajien kesken käytävissä keskusteluissa.

Venäjän tehdastyöläisten ja nuorten proletaarien parissa

Kirj. Martin Andersen-Nexö.

Lida on erään venäläisen naisylioppilaan nimi. Hän on tuskin 20-vuotias, hänellä on punaiset posket, on nähdä kuin mikä lapsi ikään, mutta suorittaa kahden miehen työn. Hän on proletaarilapsi — venäläisen pientalonpojan tytär ja opiskelee lääketiedettä Moskovan yliopistossa. Kuten kaikki proletaariylioppilaat, saa hänkin ruokansa ja päivärahansa yhteiskunnalta, joka huolehtii opiskelijoista. Mutta Venäjän yhteiskunta on köyhä ja proletaarinuorisoa tungeskelee kymmenintuhansin yliopiston porteilla odottaen vuoroaan; hänen on perusteellisesti seurattava luennoita ja laboratoriharjoituksia. Selviydyttyään yliopistosta 5—6 ajoissa lähtee hän kutomotehtaaseen Moskovanjoen varrella — syöden leivänkannikkansa matkalla sinne — ja täällä on hänen tehtävänään opastaa työläisiä kello 10 illalla. Sitten jälleen täyttä vauhtia kaksi-kolme kilometriä kotiin — ja kirjat kouraan! Ennen levolle menoaan neljän korvissa aamupuolella sitoo hän käärelangan isoonvarpaaseensa ja toisen pään ovenripaan. Ja kun muut talon asukkaat lähtevät työhönsä, nätkähtää niin merkillisesti hänen varpaassaan, ja hän nousee makuusijaltaan. «Unettaa ihan hirveästi» sanoo hän selitellen. «Töiset eivät mieli herättää minua, eivät hirveä, sanovat he! Hänellä on, kuten sanottu, punaiset maalaisposket vielä, mutta lääkintäneuvosto on yhtäkaikki päättänyt, että hänen on otettava kolmen kuukauden loma ja asetuttava oleilemaan lepokotiin. Sen sijaan on hän täydellisesti muuttanut tehtaalle, on majoittunut suurelle penkille luento- ja teatterisalissa, johtaen, paitsi opinnoita, myös valmistuksia teatterinäytäntöön, jonka tehtaan työläiset aikovat antaa vallankumouksen viisvuotispäivänä.

Eräänä päivänä noutaa hän meidät — 4-henkilöisen seurueen — vierailulle tehtaaseen. Hän on nähtävästi järjestänyt niin, ettei hänellä tänään ole mitään ohjaustointa — tiellä ilmoittaa hän nimittäin meille, ettei tänään ole mitään koulutointa, koska työläisillä on puolikuukausikokouksensa, jolloin käsitellään kaikkia tehtaassa työskenteleviä koskevia asioita ja määritellään kanta päivän taloudellisiin ja poliittisiin kysymyksiin. Mutta emme tulisi olemaan tyytymättömiä vaihdoksen johdosta! huomauttaa hän hymyillen.

Olemme paikalla määrättyyn aikaan — mikä Venäjällä tahtoo sanoa tuntia ennen määraikaa. Venäläiset ovat vielä määräaikaan nähden samalla kannalla kuin länsi-europpalaiset, ennenkuin juna ja koneet — nykyaikainen teollisuus olivat opettaneet heille täsmällisyyden. Nuori työväenjohtaja, joka on neljä vuotta virunut saksalaisessa sotavankeudessa käyttää odotusaikaa kuljettamalla meitä ympäri tehdasta. Se on vanhan ajan perintöä, ja on perustettu majoitusjärjestelmän pohjalla, — kaikki 300 työläistä asuvat tehtaassa valtaisissa makuusaleissa viitisenkymmentä vuodetta jokaisessa. On varsin lämmin mutta pimeää noissa suurissa noenmustaamissa huoneissa, joissa vuoteet seisovat säännöllisesti jaettuina yli lattiapinnan, on melkoisen vaikeata ykskaks saada yleiskäsitys huoneiden sisustuksesta. Puolisensataa matalavavarjostimista sähkölamppua, jotka häilyvät kukin kohdallaan kuin tulikärpäset pimeydessä, luovat kukin oman pienen valomaailmansa, joka käsittää vuoteen, kaapin, pienen pöydän ja tuolin. Ja keskellä tätä istuu ympäristöään kursastelematta ihminen ja askartelee omineen — syö, paikkaa jalkineitaan, leikkaa liikavarpaitaan — niin yksikseen kuin olisi hän keskellä metsän pimentoa. Muudan vanhempi työläinen istuu ja lukee lehteään. Hän on vastikään oppinut lukemaan, sillä hän lausuu sanat ääneen — jopa kovinkin äänekkäästi — ikäänkuin ei hän oikein luottaisi painettuun, vaan pitäisi hänen takomalla takoa jokainen sana kuulokalvoihinsa. Hänen äänensä kuuluu kautta salin, mutta yhtäkaikki ei kukaan ole häntä kuullakseen. Tässä on jokainen valosolu maailma itsessään— riittävän tukevia seinineen. — Melkein kaikki työläiset ovat talonpoikia, useimmat tulleet syksyllä, jolloin korjuu on päätetty ja maa paneutuu makuulle. — Heillä on ruokansa kotipuolesta ja leipovat ja keittävät itse suurissa keittiöissä tehtaan maakerroksessa. Vuoteet ovat lämpimät ja mukavat mutta kodikasta ei täällä ole.

Naistyöläisten makuusuojat ovat samaa tyyppiä mutta hauskempia. Köyhä nainen älyää täälläkin luoda jotakin tyhjästä. Useimmat vuoteet ovat varustetut koristepeitteellä, toiset ovat varustetut jopa kirjavalla riippuverholla, joka samalla muodostaa taustan pyhimyskuville, jotka roikkuvat vuoteen pääpuolen yllä. Vastakohtana miehille ovat naiset ripustaneet seinälle suojeluspyhimyksensä. Ne, joiden osalle sattuu kappale seinää, voivat tuntea itsensä kerrassaan tyytyväisiksi. He voivat kiinnittää kuvan piirustusnastalla — runsasvärisiä kuvia kuvitetuista sanomalehdistä. Yksi ja toinen on kiinnittänyt seinälle myös Leninin ja Trotskin kuvat.

Mutta nyt soitetaan kokoukseen, tehtaan teatteri- ja luentosali on tupaten täynnä partaisia miehiä lyhyissä lammasnahkaturkeissa ja naisia kirjava huivi päässä. Ylhäällä näyttämöllä istuvat työläiset, jotka kuuluvat tehtaan neuvostoon, sekä tehtaan johtaja. Viimeksi mainittu oli vanhan järjestelmän aikana oma tehtailijansa, ollen yksi niitä harvoja, jotka ovat rohjenneet loikata vanhasta uuteen. Neuvoston puheenjohtaja seisoo ohjaajakello kourassaan ja ehdottaa puheenjohtajaksi muudatta kommunistia.

Tällöin puhkeaa joka taholta meteli, sadat äänet huutavat toistensa suuhun. He eivät halua puheenjohtajaksi ehdotettua — «ei kommunistia!» «Valitkaamme Petrov! huutavat he, häneen voimme luottaa — hän on meikäläisiä!

Lida, ylioppilas, hykertelee hyvillään. «Hän on kommunisti», kuiskaa hän minulla, «todellisuudessa ovat he sitä kaikkityyni, mutta he eivät tiedä sitä itse, ja uskovat sen vuoksi taistelevansa meitä vastaan. Petrov on paras meistä kaikista tekemään kommunistisia ehdotuksia.»

Petrov ottaa käsiinsä johdon, ja käydään käsiksi päiväjärjestykseen. Tämä on varsin monipuolinen, se kun käsittää kaikki tehtaan omat asiat: valituksia, ehdotuksia, kyselyjä, ja lisäksi taloudellisia kysymyksiä: maa, kirkko, punainen armeija, uusi talouspolitiikka. Siinä sitä on läpikäytävää.

Ja sen he tekevätkin parhaan kykynsä mukaan, niin että hiki höyryää. Heille käy vaikeaksi pysyä Petrovin johdossa, mieluummin puhuisivat he kaikki yhtaikaa, eivätkä mieli ymmärtää, miksi kunkin olisi käytettävä vuoronsa. «Miksi et halua kuulla, mitä minulla on sanottavana, Petrov?» kuuluu monelta taholta. «Onhan teidän ymmärrettävä, ettei käy huutaminen sen suuhun, jolla on puheenvuoro» vastaa Petrov. «Mutta hänhän se juuri puhuu minun suuhuni», vastataan jostakin. Petrov helistää ja helistää — räpsäyttään kelloaan ja hokee: Toverit! Toverit! Hän juoksee alas yleisön joukkoon ja ravistaa kiihkeimmät äänettömyyteen; lopuksi syntyy salissa hiljaisuus, vain pari työläistä enää puhuu. Toinen näistä, jonka ääni on voitolla, on vankkarekenteinen, partainen talonpoika, joka Lidan ilmoituksen mukaan ei taida enempää lukea kuin kirjoittaa. Mutta puhuu kuin Jehova; jylistyttää meidän päittemme päällä ja sekottaa kaikki ohjelmankohdat samaan pataan; neuvostopolitiikan, uudet kapitalistit, tehtaanjohdon, puolueet, vastavallankumoukselliset — kaikkeen käy hän käsiksi samalla kertaa. Ja toiset osoittavat hänelle suosiotaan, paukuttakoonpa mitä tahansa. Talonpoika on heräämässä ja pitää unta silmistään hieroessaan kaikkea takaperoisena! Ällistyttävää on kuulla kuinka nämä työläiset — joista puolet on lukutaidottomia — kykenevät lausumaan ajatuksensa! Venäjällä ei ole mikään erikoinen lahja olla puhuja.

Sitten puhuu tehtaan johtaja, kuten joku syndikalisti Skandinaviassa. Hän haukkuu yksinkertaisesti heidät kaikki; ovat liian tylsiä, liian välinpitämättömiä, pelaavat mieluummin korttia ja juovat päänsä täyteen kuin pohtivat omia ansioitaan ja esittävät vaatimuksiaan. Juuri teidän on Venäjä uudelleen rakennettava ja tehtävä se proletariaatin maaksi! Tehkää työtä, tuottakaa! Mutta pitäkää myös tiukasti kiinni siitä mitä tuotatte. Se on parhain tapa pitää maailmankapitalismia asioissa!»

Muudan vaalea 5—6-vuotias poikanen, erään naistyöläisen lapsi, on asettunut polvieni väliin ja katselee minua vakavasti silmiin; tuolloin tällöin huokaisee hän, mutta sulkee sitten yhtäkkiä ja ilman muuta käsivartensa kaulani ympärille ja suutelee minua. Hän luulee, että minä olen Lenin! «Hän mielii itse joskus tulla Leniniksi tultuaan suureksi» selittää äiti ylpeänä. «Hän on kerta kaikkiaan saanut sen päähänsä, tuo tyhmikkö!» Ja ympärillä olijat huokasevat hyväsydämisesti: «Ah, niin, Lenin!» Ja jatkavat pehmein äänin: «Meidän Leninimme! Mahtaneekohan olla totta, että hän on terve jälleen, tuo vanhus?» Joskohta kokouksessa kiistellään kaikista asioista maan ja taivaan välillä, kokouksessa, kuten kaikkialla muualakin, niin Leninistä ei sentään kiistelläkään. Hänestä on olemassa vain yksi ajatus.

Lopuksi hauska piirre, joka osoittaa kuinka nuorekkaita — tekisipä mieli sanoa vastasyntyneitä — ovat nämä ihmiset, jotka ovat ryöpsähtäneet maailmanvanvallankumouksen johtoon: Nousen korokkeelle esittääkseni kokoukselle tervehdyksen vanhan maailman proletariaatilta. Syntyy henkeäsalpaava, äänetön hiljaisuus, kun minä, muukalainen, astun korokkeelle. Enkä ollut vielä ehtinyt saksaksi sanoa montakaan sanaa, kun salissa alkoi kuulua hihitystä, joka muuttui kaikki mukaansatempaavaksi nauruksi. Kesti kotvan, ennenkun kohteliaisuus sai niin suuren vallan, että saatoin jatkaa. Ja kun sitten Lida — heidän oma pikku ylioppilaansa — astui esille ja alkoi venäjäntää puhettani, muuttui jokaisen käytös yhtäkkiä; he istuivat pilvistä pudonneina ja siirsivät katseensa vuoroin kääntäjättäreen, vuoroin minun silmiini. Kun Lida oli saanut suoritettua tehtävänsä, nousi muudan työläisnainen kalpeana ja sanoi: «Tavaritsh, et saa olla vihainen meille. Me näimme sinun siellä aukovan suutasi, ja siitä lähtikin varsin voimakkaita ääniä, mutta me emme voineet keksiä siinä mitään järkeä. Ja niin nauroimme me — kuten tuhmuudella aina on tapana. Mutta nyt olemme me hoksanneet, että sinun sanoissasi oli sekä hyvä että kaunis ajatus, ja lausumme sinulle kiitoksen niistä. Ja jos tahdot, niin ota tervehdyksemme tovereille siellä kaukana — mutta tervehdys meidän sydämestämme, joka on paljon parempi kuin meidän ymmärryksemme!»

Hän lausui nuo kauniit, yksinkertaiset sanat käsi rinnallaan, ja kun hän lopetti, nousivat kaikki hänen sadat työtoverinsa istuimiltaan. Ja äkkiä puhkesi hiljaisuudesta «Kansainvälinen». Sen taisivat he kaikki — ja täysin rinnoin!

Moskova, marraskuulla 1922.

RAHAA SUOMEEN

Kurssi Smk. 37:00 Canadan dollarista

LÄHETYSKUSTANNUKSET:

LÄHETYSKULUT: 40c lähetyksistä alle $30; 50c lähetyks. $30—40; 60c lähetyks. $40—$60; 75c lähet. $60—$100. Yli sadan dollarin 25c sadalta dollarilta lisää. — Sähkösanomalähetyksille $3.50 lisämaksu.

Torontossa ottaa rahavälityksiä vastaan A. T. Hill, 957 Broadview Ave.

Pilettejä Suomeen ja Suomesta tänne.

Tiedustelkaa hintoja y. m.
Suurimpien valtamerilinjojen valtuutettu asiamies.

BOX 69, **VAPAUS,** SUDBURY, ONT.

Pilettiliike tehtävä J. V. Kannaston nimessä. 9

Pikkujuttuja

Ne jotka ovat olleet asioissa ja siis tietävät niistä, kertovat, ettei Copper Cliffissä enään olekaan «suurorgaanina» Jouppi, vaan International Nickel Co:n varapresidentti ja «manatseeri» Mr. Agnew. Tärkeimmät «Societyn» asiatkin nyt ratkaistaan hänen ja komppanian lakimiehen toimesta, niin ettei entisellä «suurorgaanilla» Joupilla ole enään mitään ratkaisuvaltaa. Näyttää siis kuin todellakin pitäisi paikkansa se, että «työmalta johdetaan politiikkaa.» Niimpä tässä topaukses sa obu:läista politiikkaakin johdetaan komppanian «työmaa»-offiisista. Ja onhan Mr. Agnewkin «palkkatyöläinen» joskin hänen ja meidän tavallisten pohjajoukkolaisten palkalla on suuri ero. Mutta eihän I.W.W:n säännöissä määritellä kuinka suuri palkka henkilöllä saa olla, ollakseen kelvollinen «palkkatyöläisten unioon.» Kunhan vain on palkkatyöläinen, niin on myöskin puhdasverinen «tevollisuustyöläinen», kuten Torttila sanoo. Ja tämähän seikka, tuplajuulaisten alati uudistuvien vakuutusten mukaan, on päätakeena, ettei I. W. W:hen eikä O. B. U:hun pääse vaikuttamaan «työväenluokalle vahingolliset ainekset». Niinhän se pitäisi olla. Mutta ajatteleva työläinen asettaa tuollaisten vakuuttelujen perään suuren kysymysmerkin, vaatien jonkun järjestön vallankumouksellisuudelle vähän perusteellisempia takeita.

*

Canadan porvari on touhunut viimeisen puolen vuoden ajan hikihatussa siirtolaisten värväyksessä. Tämän yhteydessä muistuu mieleen suursodan aikainen saksalainen pilakuva, jossa Englanti oli tirkistämässä taivaalla olevaan kuuhun, viittoen sieltä itselleen sotilaita. Melkein yhtä hassunkurisia yrityksiä on Canadan porvari tehnyt siirtolaisuuspuumissaan. Joku aika sitten oli eräs porvarilehti innostunut tuottamaan tänne 150,000—200,000 armenialaista pakolaista Turkista. Jopa tämä porvarilehti pani niin kovan painostuksen hallitukselle, että sen oli mietittävä asiaa. Mutta hallitusherrat antoivat armenialaisten tänne tuottamisesta hyvin naivin mietinnön. Lausuen että heidät on huomattu mieluummin taipuvaiseksi keinotteluun kaupungeissa kuin uutteriksi maanviljelijöiksi, joiksi heidän tänne tuottamistaan painostava porvarilehti heitä puustasi. Ja kun eräs toinen porvarilehti kirjoitti äkäisen toimituskirjoituksen, kuinka armenialaiset papit kristillisyyden nimessä ovat petkuttaneet hyviä porvareita kaikissa maissa, myymällä heille arvottomia räsyjä «harvinaisina itämaisina mattoina», niin armenialaisten tänne tuottaminen raukesi.

Mutta nyt ovat porvarien äänitorvet, m.m. sama lehti, mikä oli innostunut armenialaisten keinottelijain tänne hallituksen kustannuksella tuottamiseen, puuhaamassa Yhdysvaltain etelävaltioista neekerien tuottamista, etupäässä Albertaan maanviljelijöiksi. Mutta joku toinen viisas taas saa aiheen tähän huomauttaa, että neekerit tunnetaan enempi lämpöisen ilmanalan asukkaiksi, eivätkä näin ollen mahdollisesti tulisi viihtymään Albertan kylmässä talviviimassa — porvarilehtien toimittajistakin aina joku sattuu nähkääs tuntemaan hiukan maantiedettä ja eri kansojen elintapoja, vaikka heidän tietonsa eivät yleensä näytä olevan laajat. No niin. Ei siis tämäkään «skiimi» vetele.

Muutama kuukausi sitten perustettiin kymmenien miljoonien pääomalla ja hallituksen suosittamana Colonization Association of Canada, (Canadan Asuttamisliitto), jonka tulevista aikaansaannoksista pidettiin suurta melua. Sitten taukosi tämäkin melu ja joku viikko sitten ilmoiettiin, että mainitun liiton presidentti ja puuhan etunenässä häärännyt henkilö erosi presidentin toimesta, lausuen puuhan menneen täydellisesti myttyyn.

Ei siis ole hyvä onni kohdellut Canadan porvarin siirtolaisuuspuuhia.

*

Kuuluisa yläluokkalaishuorimus ja porsastelija «Fatty» Arbuckle on antanut itsestään paljon puheenaihetta porvarillisille «siveys»-sankareille. Tämä miljoneeri-irstailija nimittäin sai aikaan rähmästelyillään erään köyhän nuoren tytön kuoleman. Aluksi sai porvari-yleisö jonkinlaisen siveyspuuskaan, tapaus kun oli kamalan räikeä. «Fattyn» «liiallisuuksiin menevä» porsastelu näennäisesti tuomittiin, koska sen yhteydessä aikoi paljastua koko yläluokan irstas hekumoinen ja mässäys. Mutta sitten lauhtuivat taas porvarilliset siveyssankarit. Fattyn juttua oikeudessa siirrettiin ja siirrettiin, jotta ehdittäisiin hakea asiaa pimittäviä «todistuksia», ja jotta suurempi yleisö unhottaisi asian räikeyden, ja niin lopulta Fatty pestiin puhtaaksi oikeuden päätöksen voimalla koko murhasta. Fatty otti vähän lomaa, raskaan oikeudenkäynnin päälle, näiden miljoneerirähmästelijäin hermosto kun nähkääs on kovin herkkä, ei se siedä liian ankaria koettelemuksia. Fatty matkusti Japaniin, rähmästelemään kai itämaisten kaunottarien kanssa. Sieltä palattuaan oli hän «uusi mies.» Kokeiltiin porvariyleisön yleistä mielialaa. Tiedustettiin loijarien, rohvessöyrien, liikemiesten, y.m. «edustavien kansalaisten»

mielipiteitä, että mitä he niin kuin tuumisivat, eikö Fatty olisi saatava takaisin «muuveihin.» Niimpä tietenkin. Melkein poikkeuksetta porvariyleisö kaipasi tämän irstailijan «humooria», joka on muka korvaamaton. Ja niin «muuvi»-trustit julistivat «pannan» Fattyyn nähden lopetetuksi.

Ontarion eläväin kuvain sensuurilautakunta kuitenkin uhkaa pitää Fattyä vielä toistaiseksi pannassa. Mutta ei varmastikaan ota pitkää aikaa kun tämä rähmästelijä on jälleen, entistä suuremmin ilmoitettuna täälläkin eläväin kuvain teattereissa. Sillä porvarillisen yhteiskunnan turmelema yleisö nauttii roskasta ja yleensä kaikesta muusta paitsi todellisesta taiteesta. —

*

Canadan ja Yhdysvaltain viinapoliisit nappasivat äskettäin erään Roland Crouch nimisen pappismiehen kiinni, joka oli pitkän aikaa papinkaapussa harjoittanut hyvin tuottavaa «moonsainin» salakuletusta St. Clair Joella, Yhdysvaltain ja Canadan välillä. Poliisien käsiin joutuessakin oli pappi täysissä varusteissa ammatissaan. Musta papin kaapu, täysin ladattu revolveri ja viisi suurta «jukia» moonsainia Cadillac-autossa. Papin komennon alla kuulun olleen huomattava «kängi» apulaisia, mitkä pappi piti kovan kurin alla.

Poliiseille pappi kerskuili kuinka hänen musta kaapunsa on häntä oivallisesti suojellut kauan aikaa viinapiimeksessään, ilkkuen, mitä tomppeleita te poliisit olettekaan, kun luulette pappismiestä niin viattomaksi olennoksi.

Tämä ei kuitenkaan ole poliisien syy, sillä yksinkertaisuudessaan he ovat vain uskoneet porvarillisten sivistyneitten opetuksia, kunnioittaen pappeja «jumalan edustajina» ja kaiken hyvän esikuvina, jahdaten pääasiassa rääsypukuisia työmiehiä, joilta joskus sattuu naukunottoreisullaan liikenemään taskumatin osfoon joku lantti. Näiden niskaan ovat poliisit tottuneet tarraamaan ja näitä on sakotettu tuhansia dollarein, samalla kun pappismiehet ja muut porvarit ovat myyneet moonsainia ja rikastuneet sillä rajottomasti.

Kuinka monta pappismiestä ja muuta porvaria onkaan käärinyt kymmeniä, jopa satoja tuhansia muutamissa kuukaudissa «bootleggerien» ammattia harjoittamalla, joi den ammattirauhaa eivät suuret viinapoliisiarmeijat ole kertaakaan häirinneet, heillä kun on ollut «hyvämaineisen kansalaisen» ulkonaiset merkit. — Punikki.

Suomesta

Suojeluskuntamiljoonat.

S. T. kertoo suojeluskunnille myönnettävistä varoista budjettikäsittelyn yhteydessä seuraavaa:

Ed. Ryömä (sd.) ehdotti, että suojeluskuntain avustamiseksi valtioneuvoston käytettäväksi merkitty määräraha 25 miljoonaa markkaa poistettaisiin menoarviosta, koska mainittu järjestö, jolle avustusmääräraha tulisi, ei ole sellainen, että sen olemassaolo olisi edes suotavaa, saati sitten tarpeellista. Ilmoitti, että jos ehdotus hyväksytään, tulee hän ehdottamaan, että summalla lisätään virka- ja palvelusmiesten kalliinajan lisäyksiin ehdotettua määrärahaa.

Ed. Welling (sd.) esitti joukon esimerkkejä suojeluskuntalaisten tekemistä roistontöistä. Kannatti ed. Ryömän ehdotusta.

Ed. Engvist (tp.)

toi esille esimerkkejä niistä raakalaisteoista, joita suojeluskuntalaiset ovat esim. Perä-Pohjolassa toimeenpanneet. Aina perustamisestaan saakka ovat suojeluskunnat teoillaan mitä räikeimmin osoittaneet, että ne ovat kapitalistisen riiston suojaksi ja työväenluokan sortamiseksi. Työläisten päiden menoksi nämä järjestöt ovat perustetut, sen on täällä mitä selvimmin ed. Heikinheimo, joka itsekin on suojeluskuntalainen, tunnustanut.

Mutta ei ole vielä hyvä sillä, että nämä järjestöt ovat työläisille ainaisena uhkana, vaan pakotetaan työväestö vielä pitämään pysyssä nämä murhakaartit, tukemaan niitä taloudellisesti. Näiden verimiljoonien kokoamiseksi asetetaan työläisten maksettavaksi yhä uusia toinen toistaan raskaampia tulli- y.m. rasituksia. On selvää, että työväen edustaja ei voi tällaisia verimiljooneja koskaan myöntää.

Puhuja ehdotti, että eduskunta päättäisi kehoittaa hallitusta ryhtymään pikaisiin toimiin suojeluskuntajärjestön lakkauttamiseksi, ja että niitä varten merkitty määräraha evätään.

Ed. Rytkönen (tp.)

lausui m.m.:

Täällä suojeluskuntien hajoittamisvaatimuksen yhteydessä ovat porvarit usein tuoneet esiin väitteen, että työväestö toiminnallaan muka pakottaa porvariston kansalaisten omaisuuden ja hengen suojaksi näitä verikaarteja pitämään. On myös väitetty, ettei suojeluskunnista ole vaaraa kansanvaltaiselle yhteiskuntaelämälle. Että tämä väite on kerrassaan valheellinen, sen voi huomata jo heti, jos muistaa sen, mitä tässä maassa tapahtui v. 1917. Silloin vallitsi tässä maassa parlamenttaarinen valta. Parlamentti julistautui maan korkeimman vallan haltijaksi. Mutta tuo parlamentti ei ollut porvariston mieleinen, koska siinä oli työläisenemmistö. Porvaristo alkoi jo silloin perustamaan asekaartejaan työläisten parlamenttarismista valtaa vastaan, kun työläisille ei vielä ollut johtunut mieleenkään aseellinen toiminta. Samaan aikaan teki porvarillinen virkamiehistö kaikkensa parlamentin vallan saboteeraamiseksi. Taloudellinen kiristys kasvoi päivä päivältä. Työläisten hätä kävi yhä suuremmaksi ja porvaristo lisäsi kaikella tarmollaan tuota hätää. Tässä oli se syy, joka sai työväestönkin vihdoin liikkeelle, sillä työläisilläkin on elämänsä säilyttämisvaisto.

Ne teot, ja se toiminta yleensä myöhemmin kansalaissodan jälkeen, mitä suojeluskuntain taholta on voitu havaita, osoittavat, että tarkoitus niillä on aivan sama tänäkin päivänä. Puhuja mainitsi sitten niistä lukemattomista roistontöistä, joita suojeluskuntalaiset ovat tehneet kautta linjan, ja jotka osoittavat, että tämä huligaanijärjestö on kaikkea muuta kuin rauhan ja ihmisten hengen ja omaisuuden turva. Puhuja kannatti ed. Enqvistin ehdotusta.

Ed. Ingman (kok.) polemiseeraili ed. Ryömää vastaan. Oli huomannut että Ryömä ei ole niin vapaa diktatuurisista ajatuksista kuin hän ja sos.-dem. sanovat.

Ed. Jaskari, A. (ed.) luki otteita Kommunistisen Internationaalen päätöslauselmista, joilla tahtoi osoittaa, miten välttämättömiä suojeluskunnat ovat. «Todisteli» Matti Paasivuoren artikkeleilla ja muillakin S. S:n artikkeleilla, että m.m. Perä-Pohjolan y.m. viimekesäiset lakot olivat Moskovasta johdettuja laillista yhteiskuntaa kumoamaan tarkoitettuja. Luki otteita sos.-dem. «Työväen tietokirjasta», joissa väitetään, että Sosialistista Työväenpuoluetta johdetaan maan alta.

Ed. Tainio (sd.) huomautti porvaristolle, etteivät sos.-demmit vaadi sen vuoksi suojeluskuntien hajoittamista, että suojeluskunnat kykenisivät estämään sitä yhteiskunnallista vallankumousta, johon sos.-demmit pyrkivät, ja joka tulee. Mutta sos.-demmit vastustavat niitä siksi, että ne ovat alinomaisena uhkana rauhalliselle elämälle maassa.

Ed. Lampinen (tp.)

kiinnitti huomiota siihen mädännäisyyteen, joka suojeluskuntien keskuudessa vallitsee. Polemiseerasi porvarillisten antamia lausuntoja vastaan suojeluskuntien tarpeellisuudesta.

Ed. Valkama (tp.)

huomautti, että täällä tänä iltana ja jo ennen on meidän puoleltamme selvästi ja lukuisilla esimerkeillä osoitettu, että suojeluskunnilla ei ole mitään merkitystä maanpuolustukselle. Ainoastaan kapitalistien luokkaetujen suojelemisessa sillä on se merkitys mikä sillä on. Jos suojeluskuntia ei olisi, olisivat kapitalistit hiukan heikompia omien itsekkäiden luokkapyyteidensä ajamisessa. Puhuja kannatti ed. Enqvistin ehdotusta.

Ed. Kankari (tp.)

oikoi ed. Jaskarin väitteitä, että muka Warkauden viimekesäinen työlakko olisi ollut poliittinen. Puhuja osoitti, että palkat siellä olivat niin kurjat, että työläisten oli nälän pakotuksesta ryhdyttävä lakkoon. Että lakko ei ollut suinkaan kommunistisen kiihoituksen tulos, sitä osoittaa sekin, että myös sosialidemokraatteihin lukeutuvat työläiset ja järjestymättömät, joiden kai ei voitane väittää kuuluvan tuon Moskovan johdon alaisiksi, olivat yksimielisesti mukana lakossa. Itse työnantajakaan ei kertaakaan lakon yhteydessä tapahtuneissa neuvotteluissa yrittänytkään väittää, että lakko olisi poliittinen.

Puhuja todisteli myöskin tosiasioilla, etteivät myöskään Pohjolan lakot olleet poliittisia. Itse Vaasan hovikin on havainnut sen, koskapa antoi vapauttavan tuomion tuon lakon johdosta vangittujen asiassa.

Ed. Renvallille vastasi puhuja sen johdosta, kun tämä ennusti, että kommunistien päivät ovat luetut, että jos ed. Renwall tarkoitti jonkinlaisen uuden apuharvennuksen toimeenpanemista, niin tähän on vastattava, että ei kommunismia tällä tavoin poisteta. Kapitalistinen järjestelmä tarvitsee työläisiä ja kasvattaa niistä kommunisteja.

Istunto päättyi klo 6.25 ip., jolloin keskustelu asiasta päättyi. Äänestys jäi seuraavan päivän istuntoon.

Sault Ste. Marien uutisia

Tämä kaupunki on ollut tavallista hiljaisempi nykyään. Nyt kuitenkin on huhuja että terästehdas pitäisi alkaa. Siellä on joitakin onnellisia saanut olla koko talven työssä — enimmäkseen. Suomalaiset ovat olleet pakoitetut menemään metsiin elatusta hankkimaan. Ja ei se ole kadehdittavaa kun suuri perhe on monellakin kaupungissa. Kun lapsilla olisi pakko käydä koulua, eikä saa kaupungista työtä. On sekin hyvin järjestetty. Millä he itse kukin tämänkin talven yli pääsevät.

«Kun ruusut kukkivat». Niin nyt minun pitää ilmoittaa että ompeluseura näyttelee 27 p. kappaleen nimeltä «Kun ruusut kukkivat». Se joku vuosi sitten näyteltiin. Kuulin silloin sanottavan että tykkäävät katsoa vaikka kuinka monta kertaa. Samaa sanon minäkin. Ja «Mammanliisan» osa on sellaisissa käsissä että se kyllä luistaa. Ei ole lippujen hinta kallis, 25c. etukäteen ja 35c ovella.

Ja huvitoimikunta laittaa naamiotanssit helmikuun loppupuolella. En muista oliko se 20 tahi 27 päivä. Olisi hauska jos metsästäkin tulisi tovereita. Viime talvella oli niin paljon hyviä aiheita että olisi tarvinnut monta palkintoa lisää. Toivoisimme että nytkin olisi niin monipuoliset. — Eräs joukosta.

Fort Williamin uutisia

Hiukan inkivääriä Fort Williamin kirjeenvaihtajalle vaikka ei olisi pahitteeksi vaikka antaisi täyden annoksen, koska eivät edes nimeksikään täytä tehtäviään, vaikka niinhän se uutistenkirjoittajaksi valittu henkilö sanoi: ei täällä ole mitään kirjoittamista, erään kerran kun oli kysymys F. Will. uutisista Vapaudessa. En tiedä eletäänkö täällä raportterin mielestä niin suloista hyvän sovun ja yhteisymmärryksen aikakautta, että ei tapahdu mitään sellaista joka kannattaisi työväenlehden palstoilla mainita. Minun käsittääkseni kaukana siitä. No missä sitte vika on, että henkilöt eivät täytä edes sitä pientä velvollisuuttaan yhteisen asiamme tunnetuksi tekemisessä suuremmille joukoille, sillä ripeä ja vilkaskin toiminta menettää merkityksensä jos se tapahtuu suljetussa piirissä, muusta mailmasta eroitettuna. Mitä olisi koko kommunistinen vallankumousliike ja Venäjän vallankumous jos se olisi tehty salassa muusta mailmasta, Venäjän rajojen sisällä.

Jos kohta toimintamme ei ole ollutkaan mallikelpoista, niin on ainakin sen yhteydessä tapahtunut yhtä ja toista joka olisi kannattanut julkituoda Fort Williamin rajojen ulkopuolella olevillekin. Onhan m. m. osastomme yhteyteen perustettu kaikellaisia toimikuntia, kuten nuoriso-osasto ja voimisteluseura, jotka ovat jo mitä vilkkaimmassa toiminnassa ja lauluseura myöskin alkaa toimintansa. Ompa tullut uusia jäseniäkin osastoonkin useampia, eikö tämä kaikki todista toimintamme vilkastumista. Jo yksin nämäkin olisi ollut aikanaan mainitsemisen arvoisia ja monta muuta seikkaa. Ja olisihan se tavallaan innostaja sellaisille, jotka viettävät kaiken joutoaikansa kotonaan, mutta kumminkin lukevat lehteämme ja mahdollisesti Vapauskin saisi jonkun tilauksen lisää ja näinollen tulisi kaikille tiedoksi että ollaan sitä sittenkin vallankumouksellisen työväenliikkeen raivaustyössä siitä huolimatta vaikka duluthilainen likaviemäri oksentaakin aivan suunsa täydeltä kaiken duluthilaisen moskan näihin kaksoiskaupungeihin, tietysti täkäläisten agenttiensa suosiollisella avustuksella.

No toiminnan paljousko rasittaa kirjeenvaihtajia. Se mahdollisesti on ollut syynä jonkun verran kolmella ensimäisellä vuosineljänneksellä. Mutta nyt viime kuukausina ei sekään ole ollut esteenä. Ja tämä vuosi näyttää olevan aivan vapaa kaikesta toiminnasta, joten pitäisi ruveta olemaan aikaa kirjoittelemiseen. Valittiinhan se apulaiskirjeenvaihtajakin, mutta ei siltäkään ole tullut kuin yksi ainoa kynätuote koko olemassaoloajallaan. Tarkoitus pyhittää keinot, sanotaan, ja se näkyy pitävän paikkansa Port Arthurin hajotusrenkaaseenkin nähden. Nimittäin sikäläinen näytelmäseura ilmoitti mahtavasti paikallisilla ilmotuksilla että näytellään t. k. 13 p. Temppelin näyttämöllä ensikerran kaksoiskaupungeissa ja mahdollisesti Canadassa «Jäätynyt kyynel», erittäin hauska, mutta mitä ollakaan, kun esirippu nousi, kappaleen esitys olikin aivan sanasta sanaan suuremmalle osalle yleisöä tuttua «Harha-askeleita». Näin ollen synnytti suurta tyytymättömyyttä katsojissa, sillä kappale oli näytetty toista kuuta aikaa Fort Williamin Pirtillä, osastomme asettamana ja oli vielä johtajamme tuliaiskappale, joten melkein kaikki kappaleita katsova yleisö williamilaisia ja suuri osa arthurilaisiakin näki sen Williamissa, ainoastaan nimi kappaleessa ja joillakin rooleilla oli muokattu tai muutettu. Arthurin renkaalaiset ajattelivat kuten ennen vanhassa maassa tavattiin sanoa «pitkätukkaista saa jymäyttää». Mutta tällaiset pymähykset koituu pitemmän päälle omaan nilkkaan ja vielä niin raskaasti että se tuntuu. Mitähän siitä sanoo kappaleen tekijä nimensä ja tekeleensä väärentämisestä. Tällaista sitä tapahtuu tuoreessa puussa, mitä sitten kuivassa. — Hora.

Eri paikkakunnilta

SOINTULA, B. C.

Joulu on toki taas hyvällä puolen, kylläpä sitä olikin touhua joulun aikana. Näyteltiin ja tanssittiin, vieläpä kerättiin rahaakin, kohta joka toisella miehellä oli keräyslista kun yhdestä pääsit eroon, astui toinen esiin listansa kanssa. Viime osaston kokouksessa päätettiin että osasto osastona ei toistaiseksi ota huomioon yksityisluontoisia keräyslistoja, paitsi jos joku yksityinen haluaa ottaa niillä kerätäkseen. Päätöstä perusteltiin sillä, että Canadan Työläispuolueen toiminta on vallankumouksellista eikä tarkoita vain yksilöitten avustamista, kun sitäpaitsi meidän avustus on kovin pientä siihen nähden mitä kapitalismi kerkiää ruhjoa työläisiä. Ja toiseksi seen me emme koskaan tunne henkilöä jolle kerätään. Onhan käynyt niinkin että avun saaja on lakannut olemasta toveri eikä ole nähnyt hyväksi edes kiitollisuudesta kuulua osastoon sen perästä. Piirikonventsioniin joka pidettänee t. k. 23 p. valitsi Sointulan osasto edustajaksi tov. A. B. Mäkelän täältä ja toiseksi edustajaksi hyväksyttiin tov. Bennet Vancouverista. Tässä tuonnottain kun Vapauden liikkeenhoitaja selosti Vapauden kolme kertaa viikossa ilmestymisen välttämättömyyttä, tuli hän julistaneeksi mailmalle ettei me näin maailman syrjällä eläjinä voida ymmärtää sellaista kuin sanomalehtiliikettä. Kaitpä hän puhui kokemuksestaan. Eikä minullakaan tässä nyt ole tarkotus siitä riitaa haastaa minkä verran me sitä ymmärrämme. Mutta kun ymmärtämättömyytemme kerran noin paljastetaan yhdessä asiassa, niin on siitä vieraan hyvin helppoa vetää sellaisen johtopäätöksen ettei näin mailman syrjällä ymmärretä mitään muutakaan niinkuin siellä suuressa maailmassa. Paikkakuntakirjoituksissa eri paikkakunnilta vähä väliä näkyy, että päihtyneet tahtovat häiritä iltamatilaisuuksia. Ei ole huonommin meilläkään ja pitkän aikaa on kokouksissa kerran toisensa jälkeen sukeltanut esille kysymys: miten saada päihtyneet pidetyksi pois iltamatilaisuuksista. Kun tähänastiset toimenpiteet eivät ole mitään merkinneet, niin tehtiin viime syksynä päätös, että suletaan kokonaan haaliin ovet määräajaksi sellaisille henkilöille, jotka pitävät tapanaan esiintyä päihtyneinä iltamatilaisuuksissa. Joulukuun 17 p. kokouksessa pantiin tuo päätös täytäntöön, kiellettiin kaksi miestä ja kolme poikasta pääsemästä haaliin ennen ensi tammikuun loppua. Miehet tietysti kunnioittivat joukon päästöstä, mutta pojat jotka eivät vielä ole tunteneet velvollisuudekseen kuulua järjestyneeseen joukkoon, eivät myöskään antaneet mitään arvoa järjestyneen joukon päätökselle, vaan tukkivat haaliin niinkuin sika aidan rakoon. Kun jotkut nuoret miehet yrittivät vedota poikain kunniantuntoon kun he tukkivat haaliin vaikka se on heiltä kielletty, vakuutteli pojat vaan, että he eivät häpee. Surullisin puoli asiassa on kuitenkin että yhdellä pojalla sattui olemaan isä vanhoja osaston jäseniä, kuulunut osastoon toistakymmentä vuotta, joka sattumalta ei ollut kokouksessa kun tuo laki pantiin käytäntöön, mutta kovasti näytti pojan kova kohtalo isään vaikuttaneen koska hän koko tapaninpäivällan rähisi järjestysmiehille, ettei osastolla ole muka mitään oikeutta sellaisia päätöksiä tehdä, sanoi se päätös varmasti ensi kokouksessa purettavan. Myöskin vakuutellen että uudenvuoden iltamia ei pidetä, että hän on niin tuttu naapurikylän poliisin kanssa, että hän voi sen estää. Uudenvuoden iltamat on nyt kuitenkin pidetty ja haali oli täynnä väkeä. Ei siellä kyllä isää näkynyt, vaan ei siellä näkynyt poliisiakaan. Lieneekö isä sitten ollut liian tuttu poliisille, vai mikä oli syynä. Se ensikokouskin on jo pidetty eikä sitä päätöstäkään purettu vaikka se näihin henkilöihin nähden nyt peruutettiin nuorisoliiton ehdotuksesta, sillä ehdolla, että nuorisoliitto ottaa vastuulleen järjestyksen pidon. Mutta osaston päätös jää voimaan edelleen vastaisen varalle. On sitä vieläkin mukavampaa tapahtunut viime vuoden ajalla ja vaikka se on täällä aivan uutta, niin en siitä nyt kuitenkaan lörpöttele. — Kirjeenvaihtaja.

A. C. RY. VARRELTA.

Työväenluokan luokkaliike on hyvin hajanaista täällä sanotulla metsäkämpikällä, järjestymisen puute on suuri, sillä vain lujan järjestymisen kautta me voimme taistella tämänpäivän parannuksia oloihimme sekä yleensä valmistamaan itseämme ottamaan vallan käsiimme silloin kun olemassa olevat olot siihen pisteeseen kehittyvät. Mutta mihin järjestyä, sitä on meidän katseltava että järjestymme sellaiseen järjestöön joka vastaa tämänpäivän vallankumouksellista luokkataistelua käytännössä, eikä vain teoriassa, meidän on järjestyttävä niin taloudellisesti kuin poliittisestikin, sillä meidän on käytettävä kaikki löytyvissä olevat keinot kapitalistisen riistojärjestelmän kukistamiseksi. Eikä heittää toista taisteluhansikasta nurkkaan kun molemmatkin ovat yhtä tärkeät. Jos niin olisi että olisimme ainoastaan taloudellisen järjestön kannalla tai päinvastoin, niin silloin olisimme kuin toista kättä vailla ja mikä on mies ilman toista kättä? Siksi on näitten kahden järjestömuodon kuljettava rinnan käsikädessä.

Poliittinen järjestö meillä kyllä on sellainen vallankumouksellisten työläisten järjestö, joka vastaa nykyään luokkataistelutaktiikkaa, sillä Workers Party on lyhyellä olemassaoloaikanansa näyttänyt että se on järjestö joka ajaa meidän työläisten asiaa suoralla vallankumouksellisella ohjelmallansa, sekä jäsenistön kontrollin alla eikä vaan joidenkin johtomiesten (kuten sitä joltain taholta koetetaan työläisille syöttää). Mutta miten on laita taloudellisen järjestön kanssa, sitä meillä ei ole täällä A. C. Ry varrella olevilla metsätyöläisillä, joka vastaisi tämänpäivän vaatimuksia. On kyllä täällä unio, OBU. No, miksi se ei tyydytä työläisiä, että yhtyisivät siihen? Siksi että se on käytännöllänsä osoittanut että se ei vastaa tarkotustansa taloudellisena järjestönä, sillä se ei ole voinut koota joukkoja ympärilleen vaikka tosin on tehty järjestämistyötäkin koko voimaperäisesti, mutta ainoastaan suomalaisten keskuudessa. Ja sekin kovin huonoilla tuloksilla. Ja juuri syy onkin siinä löydettävissä, miksi ei joukot kuule kutsua. Metsämiehetkin vaikka ei olekaan mitään profeetoita, ymmärtää että jotain on vinossa, olisi korjaamista mutta koittaapa korjata — silloin kun nämä union johtomiehet tekevät kaikkensa mustatakseen Neuvosto-Venäjää, joka on ainoa työläisten ja talonpoikain hallitus. Tuo räävitön roska minkä samaiset työläisten nimellä kulkevat ratsastajat ovat lyöneet ja lyövät Neuvosto-Venäjän niskoille, niin se panee jo meikäläiset metsätyöläiset ajattelemaan että eiköhän ole johdossa vika? Tuo samainen hyökkäys saa mielet katkeraksi sellaisilta työläisiltä, jotka ottavat kyöhälistön luokkataistelun sydämenasiakseen, että katkera kirous tulee huulille aina silloin kun kuulee oikein raskaasti mustattavan tuota työn tasavaltaa. Ja niitä työläisiä ja työläistovereita jotka ovat kaikkensa antaneet Venäjän suuren vallankumouksen eteen ja yhä vieläkin antavat. Se kansa joka on kaiken kärsinyt ja taistelun tuoksinat läpi käynyt. Ja nuo monet tuhannet proletaarit jotka ovat vuodattaneet verensä taistelukentälle valkopetoja vastaan ja ne miljoonat naiset, miehet ja lapset jotka ovat kuolleet nälkään, kulkutauteihin ja ylimääräisiin ponnistuksiin, ja he, toverit, oikeat sankarimarttyyrit, ovat tämän tehneet nurkumatta, ainoastaan kalliimman aatteensa tähden. Ja nytkö me olisimme valmiit ilkkumaan heille kaikissa näissä aisteluissa minkä verikasteen läpi he ovat käyneet. Ja tätä tehdään vielä muka järjestön nimessä ja union jäseninä, mutta niin totta kuin tämä onkin, niin täytyy jo metsämiehenkin järjen välähdyksellä sanoa, että **kuolema sinulle joka mustissa aikeissa parjaat paljon kärsinyttä työntasavaltaa.** Samoin nuo kurjat Savolaisen kirjotukset ja matkakertomukset Industrialistissa, joita on ollut nykyaikana loppumattomiin ja noihin luikkien kirjotuksiin vielä uskomme ja otamme kaikki annokset täydellisesti vastaan jotka on sepusteltu visseissä tarkoituksissa. — Ja tämä on syy kun työläiset ovat uppiniskaisia yhtymään OBU:hun. Joukot alkavat ajattelemaan omilla aivoillaan, että heitä ei enempi käytetä näin mustissa tarkoituksissa. Siksipä onkin työläisten keskuudessa ilmennyt mielipiteitä, että pitäisi saada unio täälläkin metsäperukalla joka nostaisi tämänpäivän luokkataistelua kansainvälisenä uniona ja joka myös voisi koota kaikki työläiset yhden punaisen lipun alle kansallisuuksiin katsomatta.

Toverit! Meillä on tehtävä edessämme, mutta se riippuu meistä miten otamme elämän tehtävän vastaan, vai hylkäämmekö sen kokonaan, ja jäämme edelleenkin järjestymättömäksi ja yhdymme niihin armopaloihin mitä kapitalisti kuiloinkin suvaitsee antaa. Ei, tuhat kertaa ei! aikamme vaatii meitä toimintaan. Ja se kuuluu meille. Meidän pitää katsoa että minkälaisen union me luomme ja miten me järjestymme, se riippuu meistä kokonaan, sillä emme me ole karjaa, joka tarvitsee paimenta, vaan teemme itse sen mitä on tehtävä. Jos tahdomme olla uskollisia sille luokalle ja sille aatteelle johon kuulumme, niin ryhtykäämme työhön kukin tarmolla ja kukin kohdaltansa, niin silloin täytämme tehtävämme vallankumouksellisten työläisten riveissä. Emmekä pety toiveissamme silloin kun tulee viimeinen yhteentörmäys työn ja pääoman välillä. Vallankumouksellisella tervehdyksellä

Ontarion leijona.

*

Sellainen metsätyöläisten unio, jota kirjoittaja sanoo kaivattavan, on jo olemassa. Ja se on Lumber Workers Industrial Union of Canada (Canadan Puutavaratyöläisten Teollisuusunio), jonka päämajaosote on: J. M. Clarke, 61 Cordova St., West, Vancouver, B. C. Kirjottakaa tällä osotteella ohjeita ja tietoja. Tähän järjestöön järjestytään parhaillaan m.m. Pohjois-Ontariossa. Kirjoittakaa vaikka suomeksi, kyllä he siellä ottavat selvän. — Toim.

CONNAUGHT STA, ALTA.

Markkinailtamat ovat olleet ja menneet t.k. 13 p. ja voipa sanoa että olosuhteisiin verraten ne onnistuivat yli toiveiden.

Tulopuoli jakaantui seuraavasti:

Naisten käsitöitä	$13.80
Kukista	21.05
Omenapusseista	27.15
Ravintolasta	10.20
Yht.	$72.20

Menot:

Naisten käsityötarp.	$4.15
Omenoista ja pusseista	1.70
Ravintolatarpeisiin	3.05
Palkintoihin	6.00
Soittajalle	6.00
	$20.90
	51.30
	$72.20

Tämä puhdas tulosumma $51.30 on paikallisen Karjalan T.O.K. toimesta lähetetty New Yorkiin säilytettäväksi osuuskuntamme konerahaston tilille.

Rento metsämiehen kurssi on tässä tuloksessa erittäin silmiin pistävä. Omasta puolestani en voi muuta kuin toivoa, että meidän kuuluisat «kalankuva-räketit» vielä kerran katkoisi Karjalan kuusia Neuvosto-Venäjällä. Meidän oman työn tasavallan hyväksi. Tässä maassa ne ovat pakotetut palvelemaan paperipuutrustin melkeinpä aivan rajatonta riistoa vielä vuosikausia, ehkä kymmeniä.

Työsuhteet ovat vilkastuneet aivan yhtäkkiä, muutaman viikon ajalla, mutta katkasuhinta ei vielä ole sanottavasti kohonnut. Kuuluvat maksavan $2.60—$3.25 koordilta, riippuen metsän laadusta y.m. seikoista.

Järjestämistyö on taas pitkästä aikaa alulla ja meille suomalaisille ominaisella tavalla kahteen eri unioon. Lännen metsätyöläisten toimesta perustetun Canadan metsätyöläisten Teollisuusunion alettua järjestämistyön täälläkin alueella on Sudburyn piirikin ulottanut järjestämishommansa näille maille.

Sanomattakin on selvää, että väitös union paremmuudesta on tullut päiväjärjestykseen aivan heti kun kaksi eri union delikeittiä kulkee samoilla alueilla. Omasta puolestani en haluaisi näitä suuntariitoja kehittää enkä lietsoa, mutta koska periaatteessa olen sitä mieltä, että kaikkien metsätyöläisten pitäisi kuulua yhteen teollisuusunioon kautta rantain ja sitä tietä Punaiseen Taloudelliseen Kansainväliseen, on L. W. I. U. of Canada saanut mielessäni etutilan ja siihen olen yhtynyt vaikkakin kuukausimaksu onkin 1 dollari. Se on puolta kalliimpi kuin Ontarion metsätyöläisten uniossa jota Sudburyn piiri edustaa.

Niille tietenkin jotka ovat innostuneet n.s. maantieteelliseen «karsina unionismiin» on Sudburyn piiri O. K. Mutta mielestäni on tämänkin maan taloudellista työväenliikettä jo revitty ja karsinoitu aivan tarpeeksi, joten olisi aika jo ruveta miettimään keinoja miten näitä erimielisiä ryhmiä voitaisiin yhdistää ja näin luoda ja koota meidän metsätyöläistenkin unioon taloudellista voimaa, sillä siinä mielessä sitä kuitenkin unioon yhdytään että siitä olisi ja tulisi vastaavia taloudellisia etuja.

Jätän tämän kysymyksen tällä kertaa tähän, muistuttaen vain tovereille mitä merkitsee käytännössä Marxin Kallen ikimuistettavat sanat: Kaikkien maitten työläiset liittykää yhteen. — X.

KIVIKOSKI, ONT.

Osastomme vuosikokouksessa, joka pidettiin 7 p. tammikuuta käsiteltiin seuraavia asioita: Luettiin tilikertomus joka tilintarkastajien lausunnon perusteella hyväksyttiin ja annettiin vanhalle johtokunnalle tilivapaus. Valittiin johtokunta tälle vuodelle, valituksi tuli seuraavat: puheenjohtajaksi L. Peterson, varalle V. Haxel, kirjuriksi A. Forsper, varalle J. Korhonen, rahastonhoitajaksi J. Lyytinen, rahaston kirjuriksi A. Pitkänen, jäsenkirjuriksi P. Laaperi, kirjallisuus- ja sanomalehtiasiamieheksi tuli H. Lappalainen, osaston antaman 25 dollarin takauksella. Näinollen toverit saatte luottamuksella kääntyä toveri Lappalaisen puoleen, tarvitessanne lehtiä ja kirjallisuutta. Näytelmäseuran toimeenpaneviksi henkilöiksi valittiin seuraavat: Mrs. ja Mr. Forsper ja Lääperi, jotka tulevat valitsemaan eli ostamaan näytelmäkirjallisuutta ja keräämään niihin tarvittavat henkilöt. Sitten vielä paljon ärkeitä asioita täytyi jättää seuraavaan kokoukseen kun tuli ilta ja täytyi lopettaa kokous, kun on määrä alkaakin kokoukset vasta kello 2 iltapäivällä ja sittenkään ei vielä päästä alkamaan ennen neljää. Tällhisesta velttoudesta on edellämainitsemani seuraus, että jääpi asiat kesken joka kerta. Millä tämä epäkohta korjataan, se korjataan sillä että saavumme täsmälleen kello 2 kokouspaikalle ja alamme heti järkiperäisesti seurata kokouksen menoa, heitämme pois muut sivukeskustelut yksityisten kanssa niinkuin meillä on tapana ollut tähän asti, joka on kaikkein katalinta pitkittämään ja sekoittamaan, kun ei jouda kaikki seuraamaan asiain käsittelyä.

Osastollamme oli iltamat joulukuun 23 päivä Venäjän nälkäorpojen hyväksi sekalaisella ohjelmalla, oli runoja, laulua, kalevalaiset laulajat. Puhdas tulo oli $23.65, joka on koko sievä tulos katsottuna näin meikäläisten taloudellista asemaa tänä aikana.

NOLALU, ONT.

Vanha vuosi on päättynyt. Se on mennyt menojaan eikä silleen palaja, mutta ei unhoitu. Kaikkeen olevaan on se jättänyt jäljen, jota ei sormin voi poispyyhkiä. Vaiherikas oli se meille Canadan järjestyneille työläisille jo yksistään siitäkin syystä, että sen kuluessa olemme joutuneet tiivistämään rivejämme, koska omistava luokkakin on liittoutunut yli maailman. Ja voimmepa ilomielin sanoakin edistyneemme oikein harppa-askelin, sillä alkuvaikeudet ovat jo voitettu. Jos alkavan vuoden ajalla jaksamme ponnistella samalla tarmolla; jos aina pidämme päämärän kyllin selvänä edessämme, niin silloin jo etukäteen voimme uskoa rintamaketjumme kokonaisuuteen. Epäilys älköön mieliä lannistako; eripuraisuutta karttakaamme ja silloin taas voimme vuoden päättyessä luoda silmäyksen tekemäämme työhön, joka puolestaan todistaa silloin eteenpäinmenoa. Yhteinen on vihollinen joka meitä kaikkia sortaa; yhteinen olkoon myös taistelumme sortoa vastaan. Se olkoon raatajarahvaan tunnus.

Osastotoiminnasta vuoden lopussa voimme sanoa vain paljasta hyvää, joskaan emme aivan kaikissa pyrkimyksissämme onnistuneet juuri niin hyvin kuin olimme toivoneet, mutta pitäkäämme päälle yhä edelleen niin emme pety, eikä aloittamamme työ jää tuloksia tuottamatta.

Ohjelmailtamia tullaan osaston talolla pitämään aina aika-ajoittain joissa esitetään puheita, runoja ja lauluja. Nyrkkilehti, joka muodostetaan uuteen asuunsa, luetaan myöskin aina niissä tilaisuuksissa.

Tulevista huveista lienee paikallaan sanoa että näytelmäseura harjottelee parhaillan kappaletta «Vaimo jonka minulle annoit», joka esitetään osaston talolla t.k. 27 päivänä kello 9 illalla. Saapukaa kaikin, läheltä ja kaukaa.

K—v—ja.

Sveitsiläisiä maanviljelijöitä aikeissa Canadaan

Ottawa. — Hallituksen siirtolaisdepartementti harkitsee parhaillaan tuhannen sveitsiläisen maanviljelijän Canadaan siirtämistä. Sikäli kuin tiedetään on Sveitsin hallitus luvannut avustaa näiden maanviljelijäin siirtymistä, edellytyksellä että Canadan hallitus takaa heille yhden-vuoden ajaksi työtä. Hallitus ei ole kuitenkaan vielä ainakaan tähän suostunut, sitävastoin on siirtolaisministeri Stewart kääntynyt Canadassa olevien sveitsiläisten maanviljelijäin puoleen, tarkoituksella saada heidät neuvottelemaan Sveitsin hallituksen täällä olevan siirtolaiskomissionerin Fritz Beckin kanssa. Nähtävästi siirtolaisministeri haluaisi heidän avustamaan maamiestensä tänne saapumista.

Eri paikkakuntain ilmotuksia

Ilmotushinnat tässä osastossa ovat: Tilapäisilmottajilta 3 senttiä sana, vakituisilta, joiden ilmotus on kerran tai kahdesti viikossa samallaisena, 2 senttiä sana ja niiltä, joiden ilmotus on jatkuvasti samallaisena jokaisesa lehtemme ilmestyvässä numerossa, 1½ senttiä sana. Vähin ilmotusmaksu kerta ilmottaessa 50 ja seisovista 25 senttiä kerralta.

SUDBURYN ILMOTUKSIA:

Rahaa Suomeen Vapauden kautta. Aina päivän korkein kurssi.

Hyvä valikoima Fountain kyniä Vapauden konttorissa.

Suomalainen suutariliike! Otetaan vastaan kaikkea sille alalle kuuluvaa työtä, vanhoja kenkiä korjataan nopeasti ja hyvin, käyttäen ensiluokan tarpeita. Kenkiä voi lähettää postissa korjattavaksi. Hinnat kohtuulliset, Durham St. 24. Osote: Hillman & Lehtoranta Co. Box 778, Sudbury, Ont. Can.

NORTH CAFESSA

saa maukkaan mojakan, viiliä ja muita aterioita tilauksen mukaan suomalaiseen malliin laitettuna sekä kahvia hyvien leivosten kanssa. Auki klo 6:sta aamulla klo 12 illalla. Palloruuma samassa paikassa. Phone 1398. Box 1369.

Mrs. Hilja Pulkki.

FORT WILLIAM, ONT.

Kotileipomo

valmistaa parhaimmat leipomotuotteet. Huolellisin koti-, sekä ulkolähetysliike kaksoiskaupungeissa. Home Pakery Co. 740 Simpson St., Fort William, Ont. Puhelin 1338.

Suomalainen Lihakauppa

välittää ehdottomasti ensiluokan lihaa. Hinnat päivän halvimmat. Rehellinen, puhdas ja nopea palvelus. Linjatilaukset täytetään huolellisesti. — Monivuotinen kokemus lihaliikealalla. Stenback Meat Market 639 Simpson St. Tel. S. 742, Fort William, Ont..

The Maine Tailoring Co. Naisten ja miesten räätäli. Suuri varasto kankaita. Puhelin 1185 S. — 201½ Simpson St. Fort William, Ont.

TIMMINS, ONT.

Timminsin hauskin paikka on Junellin makeiskauppa 65—4th Ave. Virvoitusjuomia, kaikenlaisia makeisia ja tupakkaa aina saatavana.

Räätäliliikkeeni sijaitsee Balsam streetin ja 5:nen avenuen kulmassa. J. Rintanen.

Teen parturintyötä palloruumassa, 58—4th Ave. J. Oksanen.

SOO, ONT.

Hinsberger Harness Companylta saatte kirstunne, blankettinne ja valjaanne. Hinnat ovat oikeat.

PORT ARTHUR, ONT.

Kelloseppä. Kaikkea kello- ja kultasepän alaan kuuluvaa työtä otan tehdäkseni.

I. S. Salo, 17 Johnson ave.

Uusiaikainen

RUOKALA

Hyvä, puhdas ja maukas sekä monipuolinen ruoka. Erinomainen kahvi ja leivokset. Tarjoilu puhdas ja ensiluokkainen.

Mrs. Mullen

Dew Drop Inn.

Vuokrattavana

kaksi osainen talo, 6 huonetta kummassakin osassa. Kysykää

P. German & Co.

103 Whittaker St.

Sudbury, Ont.

Henry Toivonen

kurssin suorittanut

HIEROJA

38 Balsam St. Copper Cliff.

Cobaltilaiset Huom.!

Lahti Kassun sauna on auki joka lauantai klo 1:stä — 12:ta yöllä.

Sudburyn uutisia

Tiistai iltana on Liberty haalilla tanssit. Saapukaa joukolla.

Ompeluseuran kokous pidetään maanantai iltana puoli kahdeksan. Saapukaa siis ajoissa että ei tarvitse siirtää kokouksen alkamista myöhempään.

Creighton uutisia

Kokousasioita. Vuosikokouksessa, joka pidettiin 14 p. t.k. käsiteltiin ja päätettiin seuraavat mainitsemista ansaitsevat asiat: Ensinnäkin toimitettiin äänestys johokunnan jäsenten valinnassa, tullen valittua 12 asetetusta ehdokkaasta seuraavat 7: Hj. Länsi, N. Kolari, A. Saari, Mrs. Johanson, Mrs. Kolari, Fanny Vettenranta, K. Mäki. Sanomalehtiasiamieheksi Matti Riihimäki. Järjestystoimikuntaan 4. Taloudenhoitajaksi valittiin Hj. Länsi. Mainittua tointa ei ollut kukaan hakenut, vaikka oli avoinna kaksi viikkoa. Tilintarkastajiksi M. Johnson ja J. Kaarto, varalle A. Vaine ja J. Hill. Piiritoimikunnan pöytäkirja 27 p. joulukuuta luettiin ja hyväksyttiin. Ei antanut aihetta keskusteluun. Osastomme osuus konventionikuluihin on $14.40 ilmoitettiin maksetun. Finland osastolta tulleet keräyslistat otettiin huomioon, vapaaehtoisesti keräämään lupautui Mrs. A. Vaine ja E. Kiviaho. Taloudenhoitajan sääntökomiteaan valittiin M. Johnson, Hj. Länsi ja N. Kolari. Varsinaisiksi virkailijoiksi seuraavalle vuosipuoliskolle tullen valittua seuraavat: Puheenjohtajaksi Mrs. M. Johnson, varalle A. Saari, rahastonhoitajaksi N. Kolari, rahastonkirjurikksi Fanny Vettenranta, jäsenkirjuriksi Hj. Länsi ja uutistenkirjoittajaksi ja myös osaston kirjeenvaihtajaksi. Pöytäkirjuriksi Kusti Mäki, varalle Mrs. N. Kolari.

Huvitoimikunta näytteli kappaleen «Salapolttajat» 13 p. t.k. Yleisöä olikin tällä kertaa kerääntynyt suurempi määrä kuin mitä on ollut tapana kappaleiltamissa, joka on varsin oikein, että tuota tietä palkitsevat ne ponnistukset joita kappaleita hommaavat henkilöt joutuva tekemään. Esityskin sujui koko hyvin, niin että lisää vaan tuota sorttia, osastolle se olisi rasvaa laakereihin jossakin suhteessa.

Kansainvälistä juhlaa, Liebknecht ja Rosa Luxemburgin mailman kansainvälistä järjestyneitten työläisten suurimerkityksellistä juhlaa juhlittiin 21 p. t.k. harvinaisen monipuolisella ohjelmalla. Säilyköön rakas muisto noille sankareille, jotka sokean junkkerismin raa'at verikoirat mitä julmemmin murhasivat. Kumpikin olivat väsymättömiä työväenluokan eturintaman työskentelijöitä ja valoninnon luojia. Vaikeimmissakin olosuhteissa osasivat luoda intoa väsyneeseen mailman työväenluokkaan ja varsinkin Vilhelm Verisen hallitsemaan Saksan työväenluokkaan, mutta juuri siksi tulivat salamurhattua, mutta siitä huolimatta heidän muistonsa elää sitäkin rakkaampana. Kaunistakoon heidän päätänsä marttyyriseppele ja me juhlimme heidän rakkaalle muistolleen.

Tehtävät. Kuten ylempänä mainittiin virkailijoiden valinnassa, niin vielä yksi huomautus jäsenkirjurille, Hj. Länsi. Voitte aina tarpeen vaatiessa jättää korttinne haalille, uudet jäsenet voivat koska tahansa ilmoittautua, ovat tervetulleita. Matti Riihimäki päästää kaikki lehtivaikeuksista, kääntykää luottamuksella hänen puoleensa. Toimii osastomme takauksella. Huudoksi tulkoon: jokaiselle oma sanomalehti ja vaikka kaksi, sen parempi. On ehdottomasti välttämätöntä tilata ja lukea oman puolueemme lehtiä ja julkaisuja, silloin jotain tietää ja tulee tietämään. Pois kaikki roska ja tilalle tietoisuus.

Sairaus. Toveri A. Ranta Long Lakelta, joka on ollut täällä työssä kahden kuukauden ajan, sairastui vaikeasti keuhkokuumeeseen, lääkärin lausunnon mukaan ja jouduttiin hänet viemään komppanian Copper Cliffissä olevaan sairaalaan. Ei ole tiedossa miten toverimme tila tätä kirjoittaessa on. Hän on ollut sairaalassa toista viikkoa. A. Rannalla on farmi Long Lakella, jossa vaimonsa asuu. Toivomme hänelle pikaista parantumista.

Pohjolasta puhaltaa. 4 päivän ajan on vallinnut harvinaisen kylmä tuuli, kysyen paljon puita tai muita lämmitysaineita, varsinkin näissä hataroissa kaivoskomppanian huoneissa. Toivokaamme lämmintä kesää köyhällekin, valoisempaa ja hauskempaa aikaa. — Rakki.

TILATKAA VAPAUS!

Jones'in vakoiluretki

(Jatkoa n:roon 4.)

«Minä en tunne miestä, ainakaan nimeltään,» vastasi järjestysmies tylyllä ja isolla äänellä, kuin olisi luullut kysyjän olevan huonokuuloisen. «Mutta voidaanhan katsella,» lisäsi hän ja viittasi Jonesia peräänsä.

Hän vei Jonesin ensinnä toiseen isoon istumasaliin ja käski hänen tarkastella siellä yksikseen tai ryhmissä kovaäänisesti jutellen ja nauraen ja poltella höyryytellen tai pöytäin ympärillä jotain leikkipeliä pelaten istuskelevia miehiä. Jones tarkasteli, mutta ei nähnyt Kelleytä heidän joukossaan. Sitten vei järjestysmies hänet toiseen samallaiseen istuskelusaliin, mutta sieltäkään ei Jones löytänyt etsimäänsä.

«Jälellä on vielä lukusali, jossa hän mahdollisesti voisi olla,» sanoi järjestysmies ja vei Jonesimme pitkän ja soikean kirjoitussalin ovelle, jonka toisessa päässä oli sanomalehti- ja aikakauskirjallisuuden kauppa sekä postitoimisto ja toisella sivuseinällä iso kirjakaappi, josta lainattiin kirjoja siinä huoneessa luettavaksi. Sen kirjavaraston ääressä istui pitkällä harmaalla parralla sekä suurella sankanenällä varustettu, hyvin arvokkaan näköinen, isokokoinen ukko, jonka koko olento muistutti ensi silmäykseltä tyypillistä patriarkkaa. Keskellä salia oli peräksyttäin kaksi pitkää kirjoituspöytää mustetölkkeineen ja liijan terävine kynineen. Niiden pöytäin ympäriltä olisi tuskin löytänyt tyhjää sijaa, niin oli paljon kirjottajia. Tai oikeammin eivät siinä kaikki kirjoittaneet: Oli piirustelijoitakin, sekä sellaisia jotka vain leikkelivät sanomalehdistä artikkeleita tai heille tärkeitä uutisia ja liimailivat niitä. J o t k u t taas tarkastelivat vain asiapapereitaan. Yleensä näytti olevan syvä äänetön harrastus niiden pöytäin ympärillä, ja huomasi noista harrastajista, että sitä hotellia käytti paljon oleskelupaikkanaan köyhempi professionaalinen miesyleisö. Pöytäin ympärillä seinäin vierillä istuskeli tuoleilla ainakin satakunta lueskelijaa, mikä kirjaa, mikä aikakauslehteä, mikä sanomalehteä lukien, kaikki yleensä yhtä syventyneinä kuin pöydissäkin istuvat. Jones loi kaikkeen tuohon yleissilmäyksen ja kuin jonkinlainen kirkonomainen hartaudenhenki tuopsahti häntä vastaan, ikääskuin kuiskaten: «Ole hiljaa, ettet häiritse!» Arasti alkoi Jones sitten tarkastella lukevia sekä kirjoituspöydässä istuvia miehiä, mielessään jonkinlainen sydäntä hykertävä ja jännittävä aavistus, että heidän joukossaan jossain varmasti Kelleykin istuu. Lueskelihan hän niin paljon ennenkin.

Ja niin istuikin, kirjaansa syventyneenä. Jones ilmoitti siitä oppaalleen ja kiitti häntä avusta. Opas joka oli toivonut juomarahaa saavansa, mulkasi häneen tyytymättömästi ja jätti hänet omin avuinsa lähestymään etsimäänsä.

Kutistuvin sydämin asteli Jones Kelleyn eteen. Tämä ei kiinnittänyt häneen huomiotaan, tuijotti vain kirjaansa. Jones kokoili tarmoaan ja oli juuri alkamaisillaan puhua, kun samassa räjähti kirjakaapin luona ihmeellisen kova aivastus. Niin kovaa aivastusta ei Jones ollut ikinä ennen kuullut. Hän kääntyi hämmästyneenä katsomaan ja huomasi, että sen oli lähettänyt isosta kotkannenästään arvokkaannäköinen kirjaston hoitaja ukko. Käännettyään katseensa hänestä, sai Jones huomata olevansa monen hymyilevän huomion esineenä. Kelleykin oli nostanut silmänsä ja katseli häntä. Heidän silmänsä kohtasivat toisensa. Jones yritti änkätä jotain, mutta Kelley ehti ennen häntä. Hämmästyneesti hymyillen huudahti hän hiljaa:

«Kenen silmäni näkevät? Eiköhän vain olekin Jones?!»

«Jonespa tietenkin! Terveisiä sieltä maalta!» vastasi Jones, takeltelevasti, sillä hän oli nyt kovasti hämillään. Hän ojensi kättään arastelevasti, koska pelkäsi, ettei Kelley siihen tartu.

Mutta Kelley tarttui hänen käteensä lujasti kuin ainakin vanha ystävä, kuiskien naureskellen:

«Tämäpä oli omituinen sattuma! Kun tuo ukko aivasti, katsoin minä, onko huoneessa yhtään vastatullutta vierasta. Huomaamme, näetten, vastatulleen aina vaikutuksesta minkä tuon ukon aivastus häneen tekee. Näytti yksi olevan, aivan edes säni, ja mitäs ollakaan, kun se kääntää naamansa, niin onkin vanha tuttu. Oletteko koskaan kuullut noin kovaa aivastusta, mr. Jones?»

«En ikänäni.»

«Suuri sillä on nenäkin, mutta kyllä sieltä iso nuhanlaukauskin lähtee. Ukkopahalla on kroonillinen nuha nenässään. Mutta sanokaapa, mr. Jones, kävittekö te tuolla eteisessä jo eilen illalla, vai pitääkö minun uskoa tuloanne ennakoivan haamunne nähneeni?»

Jones punastelee. «Hm .... Kyllä minä siellä kävin, hän myöntää. «Mutta se ra-an näköinen näytelmä, mikä minua heti kohtasi, pelästytti minut pötkimään yökortteeriani muualta hakemaan.... Mutta jos olisin teidät huomannut, niin en olisi niin vain paennut.»

«Miten nyt sitten uudelleen tulitte?»

«Öhym.... Kuulin, että asut täällä, ja halusin tulla tervehtämään!»

«Mutta kuka saattoi kertoa, että asun tässä hotellissa, vaikka kaikki tuttavani tietävät, että oleskelen täällä vain päivisin, varsinkin nykyään, kun olen joutilaana? Asun tässä lähellä eräässä täysihoitotalossa.»

«Ö-öhym.... Oikeastaan sainkin kuulla vain, että olette tavattavissa täällä hotellissa.»

«Vissiinkin tyttäreltänne Etheliltä?»

«Niin.... Juuri niin, häneltä?»

«On hauskaa, että tulitte tapaamaan! Mutta menkäämme toiseen huoneeseen, voidaksemme sytyttää sikaarit jälleennäkemisemme kunniaksi, sekä keskustella vapaammin.»

Kelley vei kirjansa kirjastonhoitajaukolle ja pian sitten istuivat he yleisessä vierassalissa, sytyttäneinä sikaarit, mitkä Kelleyllä sattui olemaan liivin taskussa. Jones ajatteli hyvillään: «Kas kun ei näytä olevan enää milläänkään siitä silloisesta riidastamme.... Kun nyt vain osaisin esittää oikein asiani.»

«Niin, ... ja mitäs teiltä kuuluu?» alkoi Kelley sitten, hiemasen kangellusta kurkussaan ja punastellen tuskin huomattavasti. «Ikävöikö Laura miestään?»

Jones luo häneen hieman hämmästyneen tutkivan katseen. Kelley tirkistelee häneen puhaltamansa savupilven lävitse epämääräisin ilmein.

«Hm.... Niin, tehän tiedätte siis, huomaan, että myös hänen miehensä on täällä New Yorkissa.»

«Olen tiennyt sen jo pitkän aikaa. Tapasin hänet Ethelin seurassa Central puistossa. Ethel esitteli hänet minulle, mainitsematta kumminkaan hänen suhdettaan perheeseenne, mutta heti oivalsin kuka hän oli, sillä olin saanut tietooni Lauran miehen nimen eräältä tuttavaltani sieltä teiltäpäin heti heidän naimisiin mentyä. Ilmaisin tietoni heti suoraan. He näyttivät ikääskuin hämmästelevän.... Sitten jälkeenkinpäin olen tavannut heitä yhdessä, olenpa antanut heille automobiilikyytiäkin, sekä Edwardsia yksinäänkin olen tavannut, siten, että hän on käynyt luonani.... Hän on sivistynyt, hauska ja kunnon mies, mutta kuitenkin olen saanut käsityksen, että hänen ja Lauran avioliitto oli erehdys.... Ethel sitävastoin olisi hänelle ihan kuin vartavasiten tehty.... Mutta sanokaa, ikävöikö Laura miehensä perään?»

«Jonkun verran, luonnollisesti.... Näytätpä tietävän asioista paljonkin .... John lupasi ensinnä hommata hänetkin lapsen kanssa tänne, mutta eipä tuo taida sitä lupaustaan täyttää.... Ja parempi onkin.... Emmepä mielellämme, me vanhemmat, Lauraa tänne laskisikaan. Joutaa edes toinen tyttäristämme pysyä luonamme. Ja se Laura ei liene oikein sellainen luonteeltaankaan, että sopisi tähän suurkaupungin elämään .... yhtä hyvin kuin Ethel.... Niin että niinpä onkin aivan omiaan, että hän jää sinne farmille luoksemme lapsensa kanssa.... Ehkäpä se ikäväkin siitä häipynee....»

(Jatk.)

Suurta ja Jännittävää!

TIMMINSIN S. S. OSASTON HAALILLA

Tammikuun 27 p. iltana v. 1923

Silloin esitetään jännittävä murhenäytelmä

"Marttyyrit"

5:ssä näytöksessä, 6 muutoksessa. Kirj. A. Parviainen. Näytelmän aihe Suomen sisällissodasta, 1918.

Tulot ylläminitusta iltamasta luovutetaan Canadan S. S. Järjestön edustajakokouksen pidon kustannuksiin.

Kappale alkaa täsmälleen klo 8 illalla.

Saapukaa ajoissa ken haluaa seurata näytelmän alusta loppuun.

Ovilippujen hinta 50c.

T. S. S. O. Näytelmäkom.

MYYTÄVÄNÄ

SHERLOCK — MANNING PIANOS AND PHONOGRAPHS

Haluan ilmoittaa näitä soittokoneita suomalaisille täällä kaukana pohjoisessa.

Tarkotukseni on saada kymmenen myyntiä suomalaisille helmikuun aikana.

Saadakseni kymmenen myyntiä, tarjoan alhaiset hinnat, helpot maksuehdot ja annan pianotuolin ilmaiseksi jokaisen pianon mukana.

Minä tulen käymään kotonanne ja otan tilauksenne, jos kirjotatte minulle, antaen nimenne ja osotteenne. Kirjoittaa voitte osotteella:

Box 1352, Sudbury Ont., taikka voitte soittaa telefoonilla

James Robeson

Piano Agent.

BALMORALE HOTEL **PHONE 75.**

Ostakaa nyt ja säästäkää rahaa. Me lähetämme suoraan tehtaasta ostajalle.

Leikatkaa tämä lippu ja lähettäkää se

JAMES ROBESON, Box 1352, Sudbury, Ont.

Olkaa hyvä ja käykää näyttämässä minulle teidän piano-kataloganne. On selvää, että tämä kirjeeni ei sido minua mihinkään.

Nimi ....

Kaupunki ....

Katu ....

Suomalaisia levyjä

Minulla on aina varastossa suomalaisia gramofoonilevyjä ja uusia kappaleita tulee joka kuukausi. Kysykää luetteloa.

Rihkamaa, musiikkia, konttori- ja koulutarpeita.

Vastapäätä Town Haalia, 4th Ave. Timmins, Ont.

Työläispuolueen S. S. Järjestön organiseeraajan

A. Hautamäen

MATKAOHJELMA

Tammikuulla:
Bowie 27 p.
Salmon Arm 28 ja 29 p.
White Lake ja Carlin 30 ja 31 p.
Helmikuulla:
Websters Corner 2 ja 3 p.
Port Moody 4 ja 5 p.
Vancouver 6 ja 7 p.
Ladysmith 8 ja 9 p.
Chase River 10 ja 11 p.
Sointula 17 ja 18 p.
Myrsky 19 ja 20 p.
Sointula 21 ja 22 p.

Ohjelmaa jatketaan myöhemmin. Osastojen on ilmoitettava tilaisuuksista mahdollisimmin hyvin ja paikkakunnilla missä ei ole osastoa tai on toiminta lamaannuksissa, pyydämme tovereita ottamaan ylläesitetyt päivät huomioon järjestäen ja ilmoittaen tilaisuudet, sillä siten vain voidaan koota työläiset joukkoina kuulemaan ja saada matka onnistuneeksi.

Puhetilaisuuksien yhteydessä tulee antaa tilaisuus keskusteluun puheen johdosta ja organiseeraajan tehdä asianmukaisia selityksiä.

Organiseeraajan on neuvoteltava osastojen agitatsionikomiteain ja johtokuntien kanssa toiminnan järjestämiseen nähden yleensä. Siellä missä ei ole osastoja tulee neuvotella paikkakunnan toimintakykyisempien toverien kanssa koettaen saada osaston pystyyn, tai ainakin saada yhteistoiminnan keskusviraston kanssa ja työskentelyn toiminnan laajentamiseksi.

Organiseeraajalla on myöskin nykyaikaista t y ö v ä e n kirjallisuutta myytävänä, ja välittää hän lehtien tilauksia, joista prosentti lankeaa järjestölle.

Toverillisesti,

A. T. HILL, siht.

Suomalainen Ruokatavarakauppa

International Grocery

Suosittelee kaikenlaista ruokatavaraa ehdottomasti päivän alhaisimmilla hinnoilla. Me takaamme teille rehellisen kohtelun. — Siis jos olette väsyneet korkeisiin hintoihin ja haluatte tutustua liikkeeseemme, niin lähettäkää tilauksenne meille.

H u o m.! — Linjatilauksia välitetään. Kirjoittakaa osoitteella:

INTERNATIONAL GROCERY

292 Bay St. —— Port Arthur, Ont.

Räätäliliike

NISSINEN ja KORPI.

Teemme kaikkea räätälinalaan kuuluvaa työtä.

Elm kadun ja 4 Ave. kulmassa, Timmins.

Henkivakuutus Sisäänmaksuhinnalla.

THE MUTUAL LIFE INSURANCE OF CANADA.

P ä ä k o n t t o r i: Waterloo, Ont.

Perustettu 1869

Yli $50,000,000 varata. — Yli $6,000,000 ylijäämät.

Varma turva. Huomattava vuotuinen dividentti.

C. G. Asiala, agentti, Sudbury, Ont.
Hans Hormavirta, agentti. 141 Kohler St., Soo, Ont.
T. Brodie, Brown, alueagentti. Baikie-Gill Block, Sudbury, Ont.
C. W. Pearson, alueliikkeenhoitaja Sault Ste Marie, Ont.

Downey & Ducharme

Hautaantoimittajat, Huonekaluliike, Kuvaraameja, Huonekalujen pakkausta.

Puhelimet 392 1226 McCool Block, Cedar St.

T:RI H. KOLJONEN

Box 672, Sudbury, Ontario.

Phone 583. — Yöllä 1026.

Sairaalassa aina tilaa pitkämatkaisille.

GRANT & HISCOCK.

Putkityö ja Lämmityslaitos Urakoitsijat

Ennenkuin te annatte lämmityslaitos tai putkien asetus urakkanne, käykää puhuttelemassa meitä. Me voimme sentähden, että teemme itse työn, säästää teille rahaa ja samalla kun olemme ammattimiehiä, teemme hyvän työn. Kaikki meidän työmme tehdään takauksella. Käykää katsomassa meidän varastossamme olevia hienoja plummaus tarpeita, näyteruumassamme Grand Opera Housen kellarissa, Sudburyssa.

TIMMINSIN

Kulutusosuusruokala

tarjoaa ruokaa päivittäin ja aterioittain.

Suositellaan

TIMMINSIIN POIKATALO

53 Palsam St. Box 520.
Timmins Ontario.

Musiikkivälineitä

Meiltä saa kaikenlaisia suomalaisia ym. gramofoonilevyjä, pianoja, phonografeja sekä muita soittovälineitä.

Expertti pianon virittäjä sekä korjaaja.

Postitilauksia voi lähettää suomenkielellä.

ROUSSEAU & VAILLANCOURT —— BROS. ——

Music Store,

77 E. Elm. Sudbury, Ont.

Lähellä postikonttoria.

DR. F. C. FRASER

HAMMASLÄÄKÄRI

Johnson Block

(Cochranen rautakauppaa vastapäätä)

Phone 157.

Dr. A. J. HAYES

Selkärankalääkäri

14½ Lang St. Cobalt, Ont.

«Suomi» lapamato lääke

Jos teitä vaivaa huono ruuansulatus, kipu rinan alla, unettomuus, epätasaisesta vatsasta, veren nousu päähän sekä siitä johtuva päänkipu, joinakin päivinä erinomainen ruokahalu toisina ei ollenkaan, kouristuksia ja väsymystä jälkeen syönnin, närästäminen sekä siitä johtuva kuuman veden nousu suuhun ja kurkkuun, niin ovat ne lapamadon oireita.

Meidän lapamato lääkkeemme on valmistettu eteväksi tunnetun Helsinkilaisen Sairashuoneen lääkärin resehtin jälkeen, sekä varmasti tuottaa tarkoitukseensa vastaavia tuloksia.

Hinta 5 dollaria 40 senttiä. Postivapaasti.

KALEVA APTEEKKI

K. G. K. NYMAN.

168 So. Algoma St. Port Arthur, —— Ont. ——

Dr. L. A. JOHNSON

SUOMALAINEN

Hammaslääkäri

Torontossa.

1925 Queen St. East Kippendavie Ave. kulmassa.

Sisäänkäytävä 110 Kippendavie.

Puhelin Gladstone 5918.

YHDISTYS

Laillistettu Illinoisten valtiossa. Haluaa edustajia ja järjestäjiä jokaiselle paikkakunnalle tekemään tunnetuksi, puolittain Co-operatiivistä maanviljelyshommaa, johon on järjestetty kaupunkilaismukavuudet sekä maanviljelysmahdollisuus tuhansille maanviljelyshaluisille. Kirjoittakaa ehdoista.

Dr. John H. Jarvin,

843 Belmont Ave. Chicago, Ill.